

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ:**

**Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στήν Παλαιά Διαθήκη**



# ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 242 10 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

## Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΑΣ & ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

**Υ**πάρχει ένας δέκαστος κριτής, πού ξέρει νά μετράει ἀλάν-  
θαστα τήν ποιότητα καί τό μέγεθος ἀνθρώπων καί  
πραγμάτων: ὁ χρόνος. Ὁ κριτής αὐτός περι-  
φρονεῖ τά ἐφήμερα, δέν ἐντυπωσιάζεται ἀπό τά  
τρέχοντα καί περιμένει νά κατακάσει ὁ κουρ-  
νιαχτός ἀπό τήν ταραχή, πού προκαλεῖ ἡ προ-  
σωρινότητα τῆς ἀληθινῆς ἢ καί τῆς κατα-  
σκευασμένης καθημερινότητας.

Ἄνθρωποι περνοῦν ἀπ' τή ζωή μας  
χωρίς θόρυβο καί χωρίς διάθεση νά  
ἐπιβληθοῦν στό μυαλό καί τήν καρδιά  
μας. Φεύγουν γιά τήν αἰώνια πατρίδα  
καί θαρρεῖς πώς ὁ κόσμος θά τοῦς  
διαγράψει ὀριστικά ἀπό τή μνήμη  
του, καθώς δέν κέρδισαν τήν προ-  
σοχή τῶν κέντρων ἐπικοινωνίας καί  
προβολῆς. Κι ὅμως! Ὅταν ἡ ἐπικαι-  
ρότητα περάσει, ἀναλαμβάνει ὁ χρό-  
νος νά ἀναδείξει αὐτά, πού ἔκρυσαν  
ἐπιμελῶς αὐτοί, οἱ ταπεινοί. Διότι φαί-  
νεται πώς τελικά μόνον ἡ ἐκούσια  
ἀφάνεια καί ἡ ταπεινοφροσύνη δικαιο-  
νομῶνται σ' αὐτό τό ἀλάνθαστο δικαστήριο  
τῆς μνήμης.

Ὡς ἕναν τέτοιον ἀπλό καί ταπεινό  
ἄνθρωπο, ὡς ἕναν τέτοιον ἀπλό καί ταπεινό  
Πατριάρχη, κρατεῖ στή μνήμη τῆς Ἐκκλησίας καί  
ἰδιαίτερα τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως,  
τόν μακαριστό Πατριάρχη Δημήτριο. Καί ὡς ἐκ τῆς τα-  
πεινοφροσύνης καί τῆς ἀπλότητάς του, σοφό. Διότι ἕνας ἀπό

τούς πολυτιμότερους μαργαρίτες τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἶναι ἡ σοφία  
τῶν ταπεινῶν καί τῶν ἀφανῶν, ἡ σοφία πού διαχρονικά πε-  
ριφρονεῖ ὁ κόσμος, ἡ σοφία, ὅμως, στήν ὁποία πάντα  
καταφεύγει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν τά ἐκτυφλωτικά φῶτα  
τῆς πολυμαθείας καί τῆς οἴησης σβήσουν καί τόν  
ἀφήσουν χαμένο καί κενό.

Ὁ δρόμος πού ὀδήγησε τόν μακαριστό  
Πατριάρχη στόν Οἰκουμενικό Θρόνο, δέν  
ἦταν δρόμος ἀκαδημαϊκῶν ἐπιδόσεων καί  
ἐπικοινωνιακοῦ ταλέντου. Κίνητρο τῆς  
πορείας του πρὸς τό ἀνώτατο αὐτό ἀξίω-  
μα δέν ἦταν οἱ βλέψεις καί οἱ ἐπιδιώξεις.  
Ὅταν οἱ ἐξελίξεις τῆς ἐκλογῆς του  
δρομολογήθηκαν ἐν ἀπουσία του, μέ  
σεμνότητα καί ἦθος ὑπάκουου ἱερουρ-  
γοῦ, ὑποχώρησε καί μέ εὐγενῆ κάμψη  
τοῦ αὐχένου, πού ἀρμόζει σέ ἄρχοντα  
τοῦ πνεύματος, ἄφησε χώρο στή Θεία  
Χάρις νά ἐνεργήσει. Καί ἀκριβῶς, ἐπει-  
δή ἡ Χάρις ἀφέθηκε νά πάρει τήν ἀπό-  
λυτη πρωτοβουλία, σκόρπισε ἀπλόχερα  
τίς δωρεές Της σέ κάθε τόπο καί σέ κάθε  
δραστηριότητα, ἀπό τήν ὁποῖαν πέρασε ὁ  
Πατριάρχης Δημήτριος καθ' ὅλη τή διάρκεια  
τῆς ποιμαντορίας του. Κυρίως, ὅμως, ἡ Χάρις  
αὐτή ἄνοιξε τόν δρόμο πρὸς τίς καρδιές ὄλων,  
ὅσοι τόν συνάντησαν καί συνεργάστηκαν μαζί του.  
Ἐπί τῶν ἡμερῶν του, τό περιβάλλον τοῦ Πατριαρ-



# Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

## ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΑΣ & ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1.

χείου, σάν ένα σῶμα μέ κεφαλή αὐτόν, ἐπέτυχε νά διεκπεραιώσει πλῆθος ἐκκρεμοτήτων, πού ἐπί δεκαετίες ταλάνισαν τήν Ἐκκλησία τῆς Νέας Ρώμης. Συσπείρωσε γύρω του πνευματικές καί δημιουργικές δυνάμεις, πού συνέβαλαν στήν ἀναγέννηση τοῦ μοναχισμοῦ, στή μέριμνα γιά τά μεγάλα μοναστικά κέντρα, στήν καλλιέργεια τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ κοινοτικοῦ μηχανισμοῦ.

Αὐτό, ὅμως, πού καταγράφεται ὡς θαυμαστό, εἶναι ὁ τύπος μίας ἐνωτικῆς καί εἰρηνοποιου πορείας «ἐκτός τῶν τειχῶν». Μίας πορείας διαλόγου μέ τίς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί τά ἄλλα Χριστιανικά δόγματα. Καί μάλιστα, σέ συνέχεια μίας ἀντίστοιχης ἐξόδου ἐκ μέρους τοῦ προκατόχου του Πατριάρχου Ἀθηνᾶγορα, ἱεράρχου πληθωρικοῦ, δραστήριου, σαγηνευτικοῦ καί συγχρόνως συναρπαστικοῦ.

Τό μειλίχιο ὄψος, ὅμως, τοῦ Δημητρίου, ἡ ἱκανότητα νά διεγείρει τίς καλύτερες τῶν διαθέσεων στούς συνομιλητές του, ἡ δημιουργία ἱεροῦ κλίματος στίς ἐπαφές του, ἀπεδείχθησαν ἐξίσου ἀποτελεσματικά γνωρίσματα.

Ὅσοι τόν συναναστράφηκαν, τόσο σέ πανορθόδοξο, ὅσο καί σέ διαχριστιανικό ἐπίπεδο, τόν χαρακτήρισαν ὡς τήν προσωποποίηση τῆς ἀπλότητος, ἀλλά καί τῆς ζωντανῆς καί ἀνεπιπδέυτης ἔκφρασης τῆς ἀλήθειας καί τοῦ ἤθους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἐπί τῶν ἡμερῶν του, ἐντάσεις κάθε εἴδους καταλάγιασαν ἀπόδειξη τρανή πῶς ὅταν ἡ Ἐκκλησία θέσει ὡς κύρια ἀποστολή τῆς τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη καί τήν ἐνότητα, χωρίς νά ἀπομακρύνεται ἀπό τοῦ θησαυροῦ τῆς Πατερικῆς τῆς παράδοσης, θά ἀναδεικνύει πάντα ἀνθρώπους-μάρτυρες ἑνός ἤθους συμφιλίωσης καί καταλλαγῆς, ἀνθρώπους σάν τόν Πατριάρχη Δημήτριο.

Ἐκατό χρόνια ἀπό τήν γέννησή του καί εἴκοσι δύο ἀπό τήν κοίμησή του, ἡ Μητρόπολη Δημητριάδος ἔρχεται νά τιμήσει τόν Μακαριστό Οἰκουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἔργου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, μέ τίτλο «Ἡ ἱερά πορεία ἀγάπης, εἰρήνης καί ἐνότητας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου», πού κυκλοφόρησε πρὶν ἕνα ἔτος. Στό πρόσωπό του, ὅμως, πέραν τοῦ ἔργου του, τιμᾶται τό ἴδιο τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὡς Μητέρα Ἐκκλησία, ὡς θεσμός, ἀλλά καί ὡς δύναμη εἰρήνης καί ἐνότητας σέ ἕνα κόσμο κατακερματισμένο ἀπό τήν ἀρπαγή καί τήν σκληροκαρδία. Αὐτό τό ὄραμα ἀλλά καί αὐτή τήν ὁδό προσωποποίησε μέ τόν πληρέστερο τρόπο ὁ μακαριστός Πατριάρχης. ●

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

# Σπουδή στίς "Αγιες Ἑπτά Οἰκουμενικές Συνόδους

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

**Μ**έ γενικό θέμα «Γενική Θεώρηση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων», ξεκίνησαν οἱ Ἱερατικές Συνάξεις τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος. Σκοπός τους εἶναι ἡ προσέγγιση τῶν Κληρικῶν μας στήν ἱστορία καί στή Θεολογία τῶν Συνόδων ἐκείνων πού καθορίζουν τήν ζωή καί τήν μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας στήν ἱστορία.

### Γενική Θεώρηση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων

Τήν εἰσαγωγική ὁμιλία στήν 1η Ἱερατική Σύναξη (21/10) ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. **Ἰγνάτιος**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ διδασκαλία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί ἡ σημασία τους γιά τήν πίστη καί τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας»

Ἀρχικῶς, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στή Θεολογία τῶν Ἑπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τόνισε ὅτι «ἐκτός ἀπό τήν ζωή καί τό ποιμαντικό ἔργο τοῦ καθενός ἀπό μᾶς, ἡ διδασκαλία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων συνδέεται ἄρρηκτα μέ τήν ζωή καί τήν ἐνότητα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας θεμελιώνεται στήν ἐνότητα τῆς Πίστεως, τήν ὁποία σέ κάθε θεία λειτουργία ζητοῦμε ἀπό τό Θεό. Ὅποιος τραυματίζει τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι πιά σέ θέση νά ὁμολογεῖ τήν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας... Ὅποιος τραυματίζει τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, διαπράττει σχεδόν ἐξίσου σοβαρό ἁμάρτημα μέ ἐκεῖνον πού τραυματίζει τήν ἀuthenticότητα τῆς Πίστεως, στήν ὁποία αὐτή ἡ ἐνότητα θεμελιώνεται».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Δημήτριος Μόσχος**, Λέκτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπ. Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ θέση καί ἡ σημασία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ ὁμιλητής ἀνέδειξε τήν σπουδαιότητα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὡς κεντρικό γεγονός στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, συνδέοντάς τες μέ τό γεγονός τῆς Συνοδικότητας, πού «ὡς πρακτική καί ὡς ἤθος ὑπῆρχε ἀπό τήν ἀρχή στήν Ἐκκλησία». Ἰδιαίτερη ἀξία εἶχε ἡ σύνδεση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μέ τό γεγονός τῆς Πεντηκοστής, κάτι πού προκύπτει, ἀρχικῶς, ἀπό τόν ἱστορικό Εὐσέβιο Καισαρείας, ὁ ὁποῖος σαφῶς θεωρεῖ τήν 1η Οἰκουμενική Σύνοδο «ὡς ἀντιτυπία τῆς Πεντηκοστής, μέ ἐσχατολογικές διαστάσεις», γεγονός πού υἱοθετοῦν καί οἱ μεταγενέστεροι ἱστορικοί ἀναφορικά μέ τίς ἐπόμενες Οἰκουμενικές Συνόδους.

Συμπερασματικά, ὁ κ. Μόσχος ἐπεσήμανε ὅτι «σέ μία ἐποχή πού γίνεται κατὰ κόρον προσέγγιση τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας ἀπό πλευρᾶς

θεσμικῆς, ἐνῶ τό χαρισματικό στοιχεῖο θεωρεῖται πλέον ἰδιωτικό στοιχεῖο, καί φθάνουμε θεολογικά νά μιλάμε καί γιά τό πρόβλημα σύνθεσης Χριστολογίας καί Πνευματολογίας, μία θέαση χαρισματική καί παραπεμπτική πρὸς τήν ἐσχατολογική ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μπορεῖ νά δώσει πολλές δυνατότητες σέ μία δυναμικότερη κατανόηση τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος, μία ἐνεργοποίηση τῆς χαρισματικῆς ταυτότητας συνολικά τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας (καί τῶν ἀπλῶν πιστῶν), ὥστε νά μὴν θεωροῦνται παθητικοί δέκτες, ὁπαδοί κ.λπ. καί ἕνα νέο λόγο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στίς συζητήσεις μέ τούς μὴ Ὁρθόδοξους γιά τήν ἔννοια τῆς ἱερωσύνης, τοῦ χαρίσματος».

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Θεόδωρος Γιάγκου**, Καθηγητής Κανονικοῦ Δικαίου στή Θεολογική Σχολή Πανεπ. Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Δόγματα καί Κανόνες: κατανόηση καί διαστρέβλωση».

Ὁ κ. Καθηγητής ἐπικέντρωσε τίς σκέψεις του κυρίως στό Πεδάλιο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἡ Κανονική Παράδοση τῆς Ἀνατολῆς δέχθηκε ποικίλες κακοποιήσεις, στήν πορεία τοῦ χρόνου ἀπό τούς κακόβουλους καί τούς ἡμίμαθεῖς». Ὁ κ. Γιάγκου τόνισε, τελικά, ὅτι «γιά νά διαβαστεῖ τό Πεδάλιο πρέπει νά γνωρίζετε κανεῖς τήν ἱστορική παράδοση τό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς στήν ὁποία συντάχθηκε, ἀλλά νά κατέχει καλά καί τίς πηγές», ἐνῶ συμπλήρωσε ὅτι «ἂν θέλουμε νά δοῦμε τήν Παράδοση, τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουμε νά γνωρίζουμε καλά τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερα ὅσον ἀφορᾶ στά Κανονικά ζητήματα».

### Ἡ Α' Οἰκουμενική Σύνοδος

Ἡ 2η Γενική Ἱερατική Σύναξη (17/11) εἶχε ὡς κεντρικό θέμα «Ἡ Α' Οἰκουμενική Σύνοδος». Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Ἰωάννης Μπάκας**, Λέκτορας τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἱστορία καί Θεολογία τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου». Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στό ἱστορικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο συγκλήθηκε ἡ Σύνοδος, προκειμένου νά γίνουν κατανοητές τόσο οἱ Ἐκκλ/κές, ὅσο καί οἱ πολιτικές συγκυρίες τῆς ἐποχῆς.

Ἀκολούθως, εἰσῆλθε στό Θεολογικό ἔργο τῆς Συνόδου, στό ἐπίκεντρο τοῦ ὁποῖου ἦταν οἱ αἵρετικές δοξασίες τοῦ Ἀρείου. «Ὁ Ἄρει-

ος... δίδαξε ότι ο Θεός αποτελούσε αιώνα και αδιαίρετη μονάδα. Έπιθυμώντας να δημιουργήσει το σύμπαν, ο Θεός έκανε ένα Υιό από το τίποτα, προικισμένο με τον Λόγο Του. Ο Υιός, ως εκ τούτου, δεν ήταν ούτε συναϊδισ, ούτε όμοούσιος με τον Πατέρα, αλλά πλάσμα του Θεού...». Ο κ. Μπάκας αναφέρθηκε στον τρόπο αντιμετώπισης των θέσεων του Άρειου από τους Πατέρες της Συνόδου: «Οί Πατέρες της Νίκαιας υπερασπίστηκαν, ιδίως με τον όρο «όμοούσιος» για τον Υιό και Λόγο, τη βαπτισματική όμολογία και τη διάκριση των προσώπων της Άγίας Τριάδας από την υπόλοιπη δημιουργία, συγχρόνως, όμως, έδωσαν και το στίγμα της παρεχόμενης από την Έκκλησία σωτηρίας, μιας σωτηρίας που πηγάζει από τον Θεό, δηλ., τον ενανθρωπήσαντα Λόγο, που είναι ταυτούσιος με τον Πατέρα και δεν ανήκει στην τάξη των κτιστών όντων. Έπομένως, η παρεχόμενη από την Έκκλησία σωτηρία είναι άκτιστη, είναι θεραπευτική, διανέμεται έξίσου προς όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι ανεξαιρέτως οί άνθρωποι είναι παιδιά του αυτού Θεού, όπως και όλα τα πλάσματα της δημιουργίας. Είναι μία σωτηρία θεραπευτική και όχι έξωτερική, ήθική-μηχανιστική, απαιτεί έσωτερική αλλοίωση, αγαθότητα και ελεύθερη αποδοχή και όχι συμμόρφωση σε κάποιους έξωτερικούς κανόνες, που, αν κάποιος τους τηρήσει, αυτομάτως και σώζεται.

Είναι σαφές γιατί οί πατέρες της Νίκαιας επικέντρωσαν την έρμηνεία της πίστης στον όρο «όμοούσιος»: δεν ήταν μία φιλονικία για μία λέξη, πράγμα που θα φαινόταν κάτι ανόητο, ήταν πάνω απ' όλα η ανατροπή μιας ήθικιστικής έρμηνείας της σωτηρίας, που παρείχε τόσο το ιουδαϊκό ιερατείο όσο και τα θεουργικά δρώμενα της αρχαίας θρησκείας. Άν ο Χριστός, ως Υιός και Λόγος του Θεού, ήταν κτίσμα κι όχι Θεός ταυτούσιος με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, ήταν δηλ. απλός άνθρωπος, που χρειαζόταν κι αυτός τελείωση μετά από προκοπή, όπως υποστήριζε ο Άρειος, δεν θα μπορούσε να έγγυθηεί τη σωτηρία των άλλων κτιστών όντων, δεν θα μπορούσε να χαρίσει σ' όλους αδιακρίτως τη δωρεά μιας νέας ζωής αγάπης και συμφιλίωσης...».

Ο κ. Μπάκας αναφέρθηκε επιγραμματικά στους βασικούς Κανόνες της Α' Οικουμενικής Συνόδου, μεταξύ των οποίων ο 20ός: «η κατακλείδα του Κανόνα είναι άκρως σημαντική, γιατί καθορίζει τον τρόπο λειτουργίας κάθε συνόδου, καθώς προβλέπει το πλαίσιο λήψης των αποφάσεων διά της ψήφου των πλειόνων, δηλ. των περισσότερων. Βρισκόμαστε στις αρχές διαμόρφωσης του λεγόμενου συνοδικού συστήματος της Έκκλησίας, το οποίο συνιστά την πιο δημοκρατική έκφραση της συλλογικής πράξης σ' όλη την περίοδο του εκκλησιαστικού βίου μέχρι σήμερα...».

Δεύτερος όμιλητής ήταν ο κ. **Σταύρος Γιαγκάζουλου**, Σύμβουλος Α' του Υπουργείου Παιδείας και Δ/ντής του περιοδικού «Θεολογία», ο οποίος μίλησε με θέμα «*Τό δόγμα της Άγίας Τριάδος και η σημασία του για την πίστη και τη ζωή της Έκκλησίας*».

Ο όμιλητής χαρακτήρισε τό δόγμα της Άγίας Τριάδος, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, «σωτηριολογικό, καθότι, αν ο Θεός δεν είναι Τριαδικός, δεν υπάρχει σωτηρία». Σημείωσε ότι τό Μυστήριο της Τριάδος «έγγράφεται στην αποκάλυψη του Θεού προς την ανθρωπότητα, που είναι τό σχέδιο της Θείας Οικονομίας, που εκπληρώνεται στο πρόσωπο του Χριστού. Στόν Χριστό αποκάλύπτεται τό Μυστήριο της Άγίας Τριάδος, ως έμπειρική πραγματικότητα του Θεού».

Στή συνέχεια ο κ. Γιαγκάζουλου αναφέρθηκε στην συμβολή της Παλαιάς Διαθήκης στην κατανόηση του Μυστηρίου της Τριάδος. «Η Π.Δ. διαδραμάτισε ρόλο παιδαγωγίας και προπαρασκευής για την υποδοχή του Χριστολογικού γεγονότος. Έτσι οί Πατέρες είδαν την Π.Δ. ως τον συναρπαστικό διάλογο Θεού - Ισραήλ (ανθρωπότητας). Ο ρόλος του Ισραήλ ήταν να βοηθήσει την Οικουμένη να δεχθεί την σωτηρία. Κι έμεις, ως Χριστιανοί, είμαστε στά χνάρια του Χριστού, όταν ανοιγόμαστε στόν κόσμο. Η Π.Δ. είναι η σταδιακή αποκάλυψη του Θεού για την σωτηρία του κόσμου».

Ο κ. Γιαγκάζουλου τόνισε ότι «τό δόγμα της Άγίας Τριάδος σκιαγραφείται στην Π.Δ. (δημιουργία του κόσμου, προτυπώσεις του Χριστού, παρεμβάσεις του Άγίου Πνεύματος διά των Προφητών). Τελικά, η Π.Δ. είναι η αποκάλυψη του Μυ-

στηρίου της Άγίας Τριάδος. Τό Τριαδικό δόγμα ένεργείται διά των Προφητών σταδιακά, είναι παιδαγωγία που κρατά αιώνες».

Στή συνέχεια, αναφέρθηκε στην πραγματικότητα της Καινής Διαθήκης, «όπου η Έκκλησία, έμφανιζόμενη στην ιστορία εκφράζει την πίστη της. Με την Πεντηκοστή ο Χριστός υποδηλώνει την παρουσία Του στην Έκκλησία, έως της συντελείας του αιώνος, εν έτέρα μορφή, στο πρό-



σωπο του Άγίου Πνεύματος. Ο Παράκλητος χαρίζει στην Έκκλησία την Μυστηριακή παρουσία του Χριστού. Έρχεται για να κάνει όσα έκανε ο Χριστός να μην αφορούν γενικά την ανθρωπότητα, αλλά ένα έκαστο των ανθρώπων. Η Πεντηκοστή συνιστά προσωπική σχέση με τον Χριστό, καθώς γινόμαστε μέλη του ενός Σώματος του Χριστού».

Τέλος, ο όμιλητής κάλεσε «να ξεπερνούμε την δικανική και σχολαστική νοοτροπία που προέρχεται από τη Δύση. Η Όρθοδοξία δεν είναι ιδεολογία, είναι βίωμα στη Λατρεία της... Τά δόγματα έχουν αποφασιστική σημασία για την αλήθεια και την ύπαρξη μας, αποκαλύπτουν κρίσεις και όριακές αλήθειες, από τις οποίες εξαρτάται η ύπαρξη μας. Τό δόγμα της Άγίας Τριάδος όμιλει για τό Είναι του Θεού, για τον τρόπο με τον όποιο ο Θεός ταυτίζεται με την κοινωνία των Θείων προσώπων, τό ήθος της οποίας είναι ταυτόσημο με την αλήθεια της ουσίας του Θεού, που είναι η αγάπη. Γι' αυτό όλη η ποιμαντική μας προσπάθεια πρέπει να στηρίζεται στο Μυστήριο της ενότητας και έτερότητας των προσώπων της Άγίας Τριάδος».

Μετά τό πέρας και των δύο Συνάξεων ακολούθησε γόνιμη συζήτηση, που συντόνισε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος. Κατακλείοντας τις σκέψεις του για την Α' Οικουμενική Σύνοδο έπεσήμανε ότι «όλο τό έργο της Έκκλησίας, έργο ενότητας και φιλανθρωπίας, γίνεται γιατί πιστεύουμε στην Άγία Τριάδα. Η πίστη μας δοκιμάζεται σ' αυτά τά πεδία. Έπειδή πιστεύουμε σ' Αιτήν ένεργομε μέσα στην κοινωνία. Άν εκτραπούμε απ' αυτήν την πίστη θά εκπέσουμε σε κοσμικό κοινωνικό όργανισμό».



# Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου κατά τόν προφήτη Ἡσαΐα

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΚΟΪΛΙΑ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

**Γ**ιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου, δύο ἀπό τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές, ὁμιλοῦν ἐκτεταμένα. Οἱ Ματθαῖος καί Λουκᾶς· ἀλλά καί ὁ Θεολόγος Ἰωάννης ἀναφέρεται συνοπτικά.

Ἐπίσης, ὅμως καί πέμπτος Εὐαγγελιστής, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται σ' αὐτήν. Αὐτός δέν εἶναι σύγχρονος μέ τούς ἄλλους. Ἐξπσε ὀκτακόσια, σχεδόν, χρόνια πρό Χριστοῦ. Ἐπειδή, ὅμως, οἱ περιγραφές του εἶναι ζωντανές, διά τοῦτο ὀνομάσθηκε «πέμπτος Εὐαγγελιστής». Δέν ἔγραψε μόνο γιά τήν «σάρκωση τοῦ Λόγου». Ἐδῶ ἐπιλέγουμε μόνο ὅσα ἀφοροῦν τήν Θεία Γέννηση.

Ἡ ἀρχαιότερη προφητεία ἀκούσθηκε ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ, μετά τήν παράβαση τῶν Πρωτοπλάστων, ὅταν καταρίοταν τόν ὄφι: «Θά θέσω ἔχθρα μεταξύ σου, τοῦ διαβόλου καί τῆς γυναικός. Μεταξύ τῶν δαιμονοκινήτων ὀργάνων σου καί τῶν ἀπογόνων τῆς καί ἰδιαίτερος τοῦ Χριστοῦ, πού θά γεννηθεῖ μέ ὑπερφυσικό τρόπο ἀπό γυναίκα Παρθένο, τήν Μαρία. Μόνον Αὐτός, ἀπό ὄλους τούς ἀνθρώπους, δικαιούται νά ὀνομάζεται σπέρμα γυναικός. Αὐτός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός θά σοῦ συντρίψει τήν κεφαλή καί ἐσύ θά τοῦ πληγώσεις τήν πτέρνα μόνον».



Καί ἔρχεται ὁ προφήτης Ἡσαΐας καί ἐπιχύνει πλουσιότερο φῶς στοῦς ὑπαινιγμούς τῆς πρώτης προφητείας καί λέγει: «διά τοῦτο δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον· ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ἡσ. ζ' 14). Δηλ., διά τοῦτο θά δώσει ὁ ἴδιος ὁ Θεός σέ σᾶς θαυμαστό σημεῖο: Ἰδοῦ ἡ Παρθένος, ὑπερφυσικά θά συλλάβει καί θά γεννήσει Υἱόν καί θά καλέσεις τό ὄνομα Του Ἐμμανουήλ· δηλ. εἶναι μαζί μας ὁ Θεός.

Σκολιάζοντας τή λέξη «σημεῖον» ὁ ἱερός ἑρμηνευτής Θεοδώρητος λέγει: «Σημεῖον κανένας δέν καλεῖ αὐτό πού κάθε μέρα γίνεται. Ἐάν δέν ἦταν ἀπό Παρθένο ἡ γέννηση, ἀλλά προερχόταν ἀπό γάμο, πῶς, αὐτό πού γίνεται φυσικά, θά ὀνομασθεῖ «σημεῖον»; Τοῦτο εἶναι ἀληθινά σημεῖον».

Καί ποιός εἶναι αὐτός ὁ υἱός τῆς Παρθένου; Συνεχίζει ὁ Προφήτης: «ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός καί ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχή ἐγεννήθη ἐπί τοῦ ὄμου αὐτοῦ καί καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος...» (Ἡσ. θ' 6).

Ὁ Προφήτης ὁμιλεῖ διά πράγματα μελλοντικά, ὡς ἤδη τετελεσμένα. Λέγει: «Παῖδι ἐγεννήθηκε γιά μᾶς. Υἱός καί μᾶς ἐδόθη. Ἡ ἐξουσία Του ὑπάρχει ἐπί τοῦ ὄμου Του. Καί καλεῖται τό ὄνομα Του μεγάλης καί σωτηρίας βουλῆς ἄγγελιοφόρος· θαυμάσιος σύμβουλος· Θεός ἰσχυρός· Ἐξουσιαστής· Ἄρχοντας καί χορηγός τῆς εἰρήνης· Πατέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, τῆς Χάριτος».

Τόνίζει, στή συνέχεια, ὁ Προφήτης τήν ἐξουσία τοῦ παιδίου, τήν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας Του καί τόν εἰρηνικό χαρακτήρα τοῦ Βασιλέως. «Μεγάλη ἡ ἀρχή αὐτοῦ καί τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπί τόν θρόνον Δαβὶδ καί τήν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτήν καί ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καί δικαιοσύνη ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τοῦ αἰῶνος» (Ἡσ. θ' 7). Δηλ., «μεγάλη εἶναι ἡ βασιλική Του ἐξουσία καί ἀπεριόριστη καί τῆς εἰρηνικῆς Του βασιλείας δέν θά ὑπάρχει ὄριο. Θά καθίσει στόν βασιλικό θρόνο τοῦ Δαβὶδ. Θά τόν ἀνορθώσει καί θά βασιλεύσει μέ δίκαια κρίση, αἰώνια».

Ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ, στίς ὕστατες στιγμές τῆς ζωῆς του, προεφίτησε ὅτι ὁ Μεσσίας θά προήρχετο ἀπό τήν φυλή τοῦ Ἰούδα. Ἀλλά ποιά πατριά; Καί πάλιν ἀπαντοῦν οἱ

λόγοι τοῦ Μεγαλοφωνώτατου: «Καί ἐξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς ἀναβήσεται. Καί ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτόν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καί συνέσεως, πνεῦμα βουλής καί ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καί εὐσεβείας· ἐμπλήσει αὐτόν πνεῦμα φόβου Θεοῦ...» (Ἡσ. 1α' 1-3). Θά φυτρώσει κλωνάρι ἀπό τήν γενεαλογική ρίζα τοῦ Ἰεσσαί καί ἄνθος ἀπό τόν γενεαλογικό του κορμό θά βλαστήσει. Θά ἀναπαυθεῖ ἐπάνω σ' Αὐτόν τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, μέ ὅλα τά χαρίσματά Του. Πνεῦμα σοφίας καί συνέσεως. Πνεῦμα θελήσεως καί δυνάμεως. Πνεῦμα γνώσεως καί εὐσεβείας... θά Τόν γεμίσει μέ πνεῦμα φόβου Θεοῦ.

Ὅλα ὅσα ἀνέφερε ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἐκπληρώθηκαν στό πρόσωπο τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης, καί ἄλλες προφητείες πού ἀφοροῦν τήν ὑπόλοιπη ἐπί γῆς ζωή Του. Ἐμεῖς σπιριζόμεστε ἀπό τήν ἐπαλήθευση τῶν προφητειῶν στήν πίστη μας. Ἀλλά καί κάθε χαρακτηριστικό, τό ὁποῖο προσθέτει ὁ μεγαλοφωνώτατος Προφήτης στόν Θεάνθρωπο, ἀποτελεῖ πρόσκληση γιά μελέτη καί πηγή ἐμπνεύσεως στόν δικό μας ἀγώνα γιά τήν Λύτρωση, τήν ὁποία Ἐκεῖνος μέ τήν ἐνανθρώπηση καί θυσία Του μᾶς προσέφερε

**ΔΩΡΟΕΚΘΕΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

Ἀπό τίς 9 Δεκεμβρίου 2013 ἕως τίς 9 Ἰανουαρίου 2014

Λειτουργεῖ **ΔΩΡΟΕΚΘΕΣΗ**

στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

“ΛΥΧΝΟΣ”

(τηλ.: 24210 -32916).

# Βηθλεεμίτες ἢ Χριστοπολίτες;

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

**Ε**κείνο τό ξάστερο βράδυ ἡ πόλις Βηθλεέμ βρισκόταν σέ ἀναβρασμό. Πολυπληθεῖς ομάδες ξένων εἶχαν πληρώσει ὅλα τά καταλύματα καί συζητοῦσαν περί τῆς ἀπογραφῆς πού μέ διάταγμα εἶχε ἀποφασίσει ὁ Ὀκταβιανός Αὐγουστος. Ἐμποροὶ μιλοῦσαν γιά τήν ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων τους, πωληταὶ διαπληκτίζονταν μέ τούς ἀγοραστῆς γιά τίς τιμές τῶν προϊόντων, οἱ ξένοι περιέγραφαν τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς τους. Κανείς ἀπό ὄλους αὐτούς δέν ὑποψιαζόταν ὅτι κάτι ἄλλο θά συνέβαινε ἐκεῖνη τή βραδιά. Ὅτι θά σαρκωνόταν ὁ Θεός, ὅτι θά ξεκινούσε μία μεγάλη ἐπανάσταση κι ὅτι ὁ μόνος ἀληθινός ἐπαναστάτης θά ἄλλαζε τήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ἦταν ἡ στιγμή πού ὁ ἱστορικός χρόνος χωρίστηκε σέ δύο διαστάσεις, τήν πρό Χριστοῦ καί τήν μετά Χριστόν ἐποχή.

Ἡ ἐπανάσταση αὐτή εἶχε προφητευθεῖ. Ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ προφήτου «Καί σύ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. Ἐκ σοῦ γάρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τόν λαόν μου, τόν Ἰσραήλ» (Μιχ. 5, 1 - Ματθ. 2, 6)

Ἀπό τότε ἕως σήμερα κάθε ἡμέρα Χριστουγέννων εἶναι μία νέα ἀρχή τῆς ἱστορίας, τῆς προσωπικῆς μας ἱστορίας. Ξαναγεννιέται στή Βηθλεέμ ὁ Σωτήρας μας. Καί συμβολικά πλέον ἡ νέα Βηθλεέμ εἶναι ἡ οἰκία μας καί κυρίως ἡ καρδιά μας. Σέ αὐτή τή νέα Βηθλεέμ μέ τίς εὐαίσθητες κεραίες τῆς ψυχῆς μας ἔνα εἶναι τό γεγονός πού συγκλονίζει: «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14). Ἡ Παναγία Παρθένος ζητεῖ κατάλυμα. Δέ θέλει πολυτέλειες, δέ ζητᾶ λαμπερά φῶτα, οὔτε κοσμικότητες. Ταπεινά ἀποζητᾶ μία φάτνη ἀπό ἄχυρα, τήν φάτνη τῆς καρδιᾶς μας. Καί δύο ζῶα μέ τήν ἀνάσα τους νά θερμάνουν τό νεογέννητο βρέφος. «Ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθήσῃ» θά μᾶς πει ὁ προφήτης Ἀββακούμ (3, 1-2). Τώρα ἡ ἀνάσα μας, ἡ πνευματική μας πνοή δηλαδή εἶναι ἐκεῖνη πού θά θερμάνει τό νεογέννητο Χριστό.

Ἀσύλληπτο τό μυστήριον. Καί πού γεννιέται ὁ Ἰησοῦς; Σέ ἕνα σταῦλο. Ἡ ἀνθρωπότητα ἀνέδιδε τότε τή μυρουδιά τοῦ σταύλου. Ἀμαρτία, ἀσωτία, πνευματικό σκοτάδι, ἀποπνικτική ὄσμη. Καί ἦρθε ὁ Σωτήρας στό κῶρο αὐτό γιά νά καθαρῆσει τή ρυπαρότητα, τή βρωμιά τοῦ κόσμου, τῆς ἀμαρτίας. Ἦρθε σάν ἕνας πρόσφυγας, παρηγοριά σέ κάθε καταδιωγμένο τῆς ζωῆς. Ἦρθε σάν ἕνας ξένος, γιά νά μᾶς διδάξει πῶς ὅλοι ἔχουμε ξενητεῖ ἀπό τόν πραγματικό τόπο τῆς ζωῆς. Δέν ἦρθε σάν εἰρηνοποιός ἀλλά γιά νά πολεμήσει μέ μάχαιρα τό σῶμα τῆς ἀμαρ-

τίας. Δέν ἦρθε σάν ἄρχοντας, γιατί ἡ μεγαλύτερη ἀρχοντιά εἶναι ἡ ἄκρα ταπεινότης. Ἦρθε στόν κόσμο ἀπλά, γλυκά, ἥρεμα, μέσα στή φύση, τό δεῖγμα τελειότητας τῆς θείας δημιουργίας. Καί τόν προϋπάντησαν οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, ὅχι οἱ ἄρχοντες καί οἱ ἀξιωματοῦχοι. Γιατί κάθε ἐξουσία, ὅταν δέ βαπτίζεται στό ἦθος τοῦ Χριστοῦ, ἔχει μέσα τῆς περηφάνια, ἀλαζονεία, οἴηση. Καί κανείς οἰηματίας δέν μπορεῖ μέ ἀπλότητα, εἰλικρίνεια κι ἀξιοπρεπή ἐντιμότητα νά ἀγαπήσει τό βρέφος πού γεννιέται.

Κι ἐνῶ ὁ προφήτης ἐξυψώνει τή Βηθλεέμ, οἱ κάτοικοί τῆς ἔχουν κλειστά τά μάτια τους στήν ἱστορική ἀψίδα πού ὑψώνεται μπροστά τους. Δέν ἀκοῦν τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ», δέν ἀντιλαμβάνονται τή σάρκωση τοῦ Θεοῦ. Χαμένοι μέσα στίς προσωπικές τους ἀψιμαχίες, στήν μικρόνοια τοῦ βίου, δέν ἀντιλαμβάνονται πῶς δίπλα τους περνᾷ ἐγκυμονοῦσα Κυρία ὄλων τῶν κυριῶν καί πῶς στά σπλάχνα τῆς κρατᾷ τόν Κύριο τῶν πάντων. Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ἄσημος. Δέν εἶχε στή ζώνη του δεμένο τό χρυσό. Αὐτός θά ἀνοίγει τίς πολυτελέστερες τῆς ἐποχῆς κάμαρες γιά νά γεννήσει ἡ Θεοτόκος. Ἡ Βηθλεέμ, ἡ εὐφορῆ καί πλοῦσια αὐτή γῆ ἦταν φτωχή σέ ἀγάπη. Ὁ φτωχός περιφρονημένος, ἄσημος, ἀδιάφορος γιά ὄλους τούς ἄλλους.

Ὅπως καί οἱ περισσότεροί τῶν ἀνθρώπων σήμερα. Λίγα ψίχουλα ἐλεημοσύνης τίς γιορτινές μέρες, χριστιανική ἀλληλεγγύη στά λόγια καί τίς ἐξέδρες, ψευδεῖς ἐντυπώσεις μᾶς Βηθλεέμ τῆς καρδιᾶς πού δέν ὑπάρχει. Βηθλεεμίτες καί μεῖς σήμερα δέν ἀνακαλύπτουμε τό σπήλαιο τῆς γέννησης, δέ δοξάζουμε τόν Τριαδικό Θεό, ὅπως οἱ βοσκοὶ ἀλλά συνεχίζουμε νά ἀσχολούμαστε μέ τήν ἐπιβίωση, τά χρήματα, ἐξαρτημένοι ἀπό τά ὑλικά καί γήινα. Ὅπως οἱ κάτοικοι τότε τῆς Βηθλεέμ δέν ἀναζητοῦμε Χριστό ἀλλά... χρυσό!

«Καί σύ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. Ἐκ σοῦ γάρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τόν λαόν μου, τόν Ἰσραήλ» (Μιχ. 5, 1 - Ματθ. 2, 6). Οἱ ἐορτές τῶν Χριστουγέννων, ὅπως καί κάθε Χριστουγέννων, πρέπει νά εἶναι μία νέα ἀρχή στή ζωή μας. Οἱ ἀσυγκίνητοι χριστιανοὶ ἄς ἀποτελέσουν πλέον μειοψηφία. Ὁ Χριστός δέν πρέπει νά εἶναι ἕνας ἄγνωστος στήν πατρίδα τῆς ψυχῆς μας. Οἱ καμπάνες ἀνηκοῦν, οἱ πιστοὶ εὐφραίνονται: «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε». «Ἴνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν». Ἀρκεῖ τό κατάλυμα τοῦ νεογέννητου Ἰησοῦ νά εἶναι τό κατάλυμα τῆς καρδιᾶς μας.



# Τά «Χριστούγεννα» στους Ψαλμούς του Δαβίδ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Κ. ΑΝΑΝΙΑΔΗ, ΘΕΟΛΟΓΟΥ

**Η** Γέννηση τοῦ Κυρίου μας, τά Χριστούγεννα, εἶναι γεγονός πού παραμένει πάντοτε νωπό, ἐπίκαιρο, μέγα, μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο στό πέρασμα τῶν αἰώνων. Κατέχει τό κέντρο γύρω ἀπό τό ὁποῖο πλέκεται ἡ ἱστορία τῶν ἀτόμων καί τῶν λαῶν. Ἰαπασχολεῖ καί συγκινεῖ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, σέ ὅλα τά γεωγραφικά πλάτη καί μήκη.

Τά πιά δυνατά καί ἐκλεκτά πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητας, κορυφαῖοι γιατροί, μεγάλοι φιλόσοφοι, ὑπέροχοι καλλιτέχνες, ἀνυπέρβλητοι λογοτέχνες, ἀσυναγώνιστοι ποιητές, διάσημοι μουσικοί, διεθνούς φήμης ἐπιστήμονες, ὅλοι αὐτοί μέ εὐλάβεια σκύβουν καί ἐμβαθύνουν στό μέγα, διαχρονικό καί ἀσύλληπτο μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου.

Πῶς, λοιπόν, ἦταν δυνατό ὁ θεοκίνητος Δαβίδ, αὐτή ἡ λεπτή, εὐαίσθητη καί ταλαντοῦχος μορφή, προικισμένη μέ τό τάλεντο τῆς ποιήσεως, νά ἀπουσιάσει ἀπό τήν παραπάνω στρατιά τῶν μεγάλων ἀνδρῶν;

Καί πράγματι αὐτός πρῶτος, φωτισμένος ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐμβάθυνε, στοχάστηκε καί προφήτεψε χίλια χρόνια πρό Χριστοῦ τό μυστήριο τῆς Θείας Σαρκώσεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι δέ θαυμαστό ὅτι ὁ Θεοφώτιστος Προφητάνакτας Δαβίδ, σέ πολλούς ψαλμούς, κάνει λόγο γιά τόν ἀναμενόμενο Μεσσία, τόν ἐρχομό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο. Εἶναι οἱ λεγόμενοι «Μεσσιακοί Ψαλμοί».

Ἄνάμεσα, λοιπόν, στους Μεσσιακοὺς Ψαλμούς περιλαμβάνεται καί ὁ ἑβδομηκοστός πρῶτος ψαλμός. Καί κάθε φορά πού γιορτάζουμε τά Χριστούγεννα, ἀκοῦμε νά διαβάζεται ὁ ψαλμός αὐτός στήν ἀκολουθία τῶν «Μεγάλων καί Βασιλικῶν Ὁρῶν», ὅπως ὀνομάζονται οἱ Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων.

Διαβάζοντας μέ προσοχή

αὐτόν τόν ψαλμό, διαπιστώνουμε ὅτι ὁ ψαλμωδός, προικισμένος ἀπό τό Θεό μέ προφητικό χάρισμα, κάνει λόγο γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Κάνει συγκεκριμένες ἐπισημάνσεις καί ἀναφέρεται σέ πολλά θαυμαστά καί καταπληκτικά πού ἔχουν σχέση μέ τό Μεσσία.

Ὁ 71ος ψαλμός εἶναι εἰρηνικός, δροσερός, ἀποστάζει ποίηση, λυρισμό καί πλημμυρίζει ἀπό ἐλπίδα.

Μερικοί λένε ὅτι τόν ἔγραψε ὁ Δαβίδ, γιά νά ζητήσει ἀπό τό Θεό τήν εὐλογία γιά τό διάδοχό του Σολομώντα.

Ὅμως οἱ περισσότεροι ἐρμηνευτές δηλώνουν ὅτι τόν ἔγραψε ὁ Σολομών, γιά νά ζητήσει ἀπό τό Θεό ὅσα ὁ πατέρας του εἶχε ἐλπίσει καί ὁραματισθεῖ γι' αὐτόν. Πάντως, κατά τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἁγιορείτη, τό Ζυγαβινό καί ἄλλους ἐρμηνευτές, ὁ 71ος ψαλμός δέν εἶναι τοῦ Σολομώντος, ὅπως ἀρχικά ἐπιστεύθη, ἀλλά τοῦ Δαβίδ.

Ὅλοι, ὥστόσο, συμφωνοῦν, ὅχι μόνο οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί ἀρχαῖοι τῆς Συναγωγῆς ραββίνοι, ὅτι ὁ ψαλμός καταλήγει νά ὁμιλεῖ γιά τό Μεσσία, τόν ἀπόγονο τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σολομώντος, τό δίκαιο Βασιλέα τῶν αἰώνων, τόν ὑπερασπιστή τοῦ λαοῦ, τόν κατακτητή τοῦ κόσμου ὅλου, τόν εἰρηνοποιό, τό Σωτήρα. Εἶναι προφητικός, μεσσιακός ψαλμός, ὅπως καί ἀρκετοί ἄλλοι.

Θά λέγαμε ὅτι δέν εἶναι σχῆμα ὑπερβολῆς τά ὅσα μέ ἐνθουσιασμό προλέγει ὁ ψαλμός γιά τό Σωτήρα μας, Κύριο Ἰησοῦ.

Τό ἅγιο ὄνομά Του εἶναι τό πιά ὑπέροχο ὄνομα. Ἡ θεία μορφή Του λάμπει καί ἀστραποβολεῖ περισσότερο ἀπό τόν ὑλικό μας ἥλιο. Ἀφοῦ Αὐτός εἶναι ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Δημιουργός τῶν ἡλίων, τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων.

Ἰδιαίτερα τό ἔθνος μας, τό Ἑλληνικό, τόν δέχτηκε καί τόν δέχεται μέ ἐνθουσιασμό καί μέ ἔξαρση πανηγυρίζει τή θεία γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε μέ τήν ἐνανθρώπησή Του καί υἱός τοῦ ἀνθρώπου.

Μελετώντας τόν ψαλμό αὐτό διαπιστώνουμε ὅτι καράσσει, σέ γενικές γραμμές, τήν ἱστορία τοῦ Χριστοῦ, τόν ἐρχομό Του στή γῆ, τήν ἀσκηση τοῦ ἔργου Του, τήν ἐξάπλωση τοῦ κηρύγματος σέ ὅλο τόν κόσμο καί τή διάρκεια τῆς Ἐκκλησίας Του, μέχρι τέλους τοῦ κόσμου.

«Ἐπειδή ὁ ψαλμός αὐτός διαγράφει μέσα σέ γενικές γραμμές τήν εἰκόνα τοῦ ἰδανικοῦ βασιλέα, εἴτε ἐπίγειος εἶναι αὐτός εἴτε ὁ Μεσσίας, γι' αὐτό χαρακτηρίζεται, ἔνεκα τοῦ περιεχομένου του, ὡς ἄχρονος καί αἰώνιος ψαλμός.

Ἄχρονος, διότι σέ κάθε χρόνο ἔχει ἐφαρμογή ἡ ἀρχή πού θέτει, αἰώνιος δέ διότι ἡ ἀρχή αὐτή οὐδέποτε θά κάσει τό ἀπόλυτο κύρος τῆς».

Ἄκόμη νά τονίσουμε ἐδῶ ὅτι ὁ ψαλμός αὐτός, σύμφωνα μέ τίς ἐκτιμήσεις παλαιῶν καί νεωτέρων ἐρμηνευτῶν, εἶναι ἀπό ποιητικῆς ἀπόψεως ἀπό τά ὠραιότερα δημιουργήματα τῆς ἑβραϊκῆς ποιήσεως.

Ὁραία, ἤρεμη εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα πού δημιουργεῖται μέ τίς εὐχές πού δεσπόζουν σέ ὅλους τούς στίχους τοῦ Ψαλμοῦ.

Πλούσιος ὁ ποιητής σέ εἰκόνες τοποθετεῖ αὐτές στήν κατάλληλη θέση καί, μέ τή γοργή ἐναλλαγή, προσδίδει ζωρότητα στό ποίημα.

Οἱ στίχοι του, σέ ὠραία γλῶσσα γραμμένοι, ἀποτυπώνονται ἀβίαστα, ἐκφράζοντας ἔτσι τόν πνευματικό καί συναισθηματικό κόσμο τοῦ ποιητῆ.

Προσεκτικός ὁ ψαλμωδός στήν πλοκή τῶν στίχων καί στίς ἐκφράσεις, τηρεῖ μία ὑποδειγματική εὐγένεια πού τόν διακρίνει. Κατῶρθωσε ἔτσι ὁ ποιητής νά δημιουργήσει ἕναν ψαλμό, ἀντάξιο τῶν ὑψηλῶν νοημάτων καί τοῦ ὑψηλοῦ πνεύματος, μέ τά ὁποῖα πότισε τούς στίχους του.



# Ἐκδηλώσεις μνήμης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου στό Βόλο

**Σ**έ κλίμα βαθιάς συγκίνησης καί ἔντονων ἀναμνήσεων, πραγματοποιήθηκε (7/12) ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης τοῦ Μακαριστοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε ἐπ' εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης 23 ἐτῶν ἀπό τήν εὐλογητή ἔλευση τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου στό Βόλο (1990) καί τῆς ἐκδόσεως τοῦ τρίτου περισοπούδαστου ἔργου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας **κ. Μελίτωνος**, μέ τίτλο «*Ἡ ἱερά πορεία Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Ἐνότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου*».

Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σεβαστείας **κ. Δημήτριος**, Φιλαδελφείας **κ. Μελίτων**, Δημητριάδος **κ. Ἰγνάτιος**, Λαρίσης **κ. Ἰγνάτιος**, Μιλήτου **κ. Ἀπόστολος**, Βεροίας **κ. Παντελεήμων**, Σερρών **κ. Θεολόγος**, Σιδεροκάστρου **κ. Μακάριος**, Ἐλασσῶνος **κ. Βασίλειος**, Ἀρκαλοχωρίου **κ. Ἀνδρέας**, Ρεθύμνης **κ. Εὐγένιος**, Κισσάμου **κ. Ἀμφιλόχιος**, Λαγκαδά **κ. Ἰωάννης**, Βελεστίου **κ. Δαμασκηνός**, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερμῶν **κ. Δημήτριος**, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. **Βαρθολομαῖος Σαμαράς**, ὁ Δήμαρχος Βόλου **κ. Πάνος Σκοπινιώτης**, Πανεπιστημιακοί Καθηγητές, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καί τοῦ Στρατοῦ. Τήν ἐκδήλωση συντόνισε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος Ἀρχιμ. **Δαμασκηνός Κιαμέτης**.



## Σεβασμώτατος ἸΓΝΑΤΙΟΣ

Χαιρετισμό ἀπύθυνε ὁ φιλοξενῶν Ποιμενάρχης μας **κ. Ἰγνάτιος**, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι «*ἡ ἀποψινή ἐκδήλωση κοσμεῖται ἀπό τήν νοερά παρουσία τοῦ ἰδίου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πατρός τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανοσύνης, πού διέλαμψε ὅλα τά ἔτη τῆς ἐπί γῆς παρουσίας καί διακονίας του μέ τό κάλλος τῶν ἀρετῶν καί τό βάθος τῆς ὑποποιοῦ ταπεινώσεώς του. Καί εἶναι ἀγαθή ἡ συγκυρία πού ἐπέτρεψε ὁ Θεός, νά*

πραγματοποιεῖται ἡ ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης του στόν τόπο μας, ὁ ὁποῖος πρῖν ἀπό 23 χρόνια εἶχε τήν εὐλογία νά ὑποδεχθεῖ ζῶντα τόν Πατριάρχη, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου μας καί κατόπιν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοδούλου.

Τότε ἡ πόλις ἐσείσθηκε κυριολεκτικά ἀπό τήν μεγαλόπρεπη, μέσα στήν ἀπλότητα καί τήν ταπεινώσή της, παρουσία τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου, τοῦ μαρτυρικοῦ Γίγαντος τοῦ Φαναρίου, τοῦ ἀπό αἰῶνων συντηροῦντος, ἐν μέσῳ περιπετειῶν καί συμπληγάδων, ἄσβεστον τήν λαμπάδα τῆς πίστεως καί τό φῶς τῆς ἐνότητος τῶν ἀγίων ὀρθοδόξων ἀνά τόν κόσμον Ἐκκλησιῶν...».

## Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἀκολουθῶς ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **κ. Βαρθολομαίου**, Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας **κ. Δημήτριος**, ἀνέγνωσε τό Μήνυμα τῆς Παναγιότητός του.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας **κ. Δημήτριος**, μέ θέμα: «*Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ἐν μνήμῃ*». Ὁ **κ. Δημήτριος** περιέγραψε τήν κοπιώδη μέριμνα τοῦ Σεβ. Φιλαδελφείας **κ. Μελίτωνος** γιά τήν προετοιμασία τῆς εἰρηνικῆς πορείας τοῦ Πα-

τριάρχου Δημητρίου στά ἔθνη (1987-1991), «*ἡ αἰσία ἔκβασις τῆς ὁποίας προέβλεπε, ἐκ μέρους του, νυχθήμερο κόπο ἀμετρήτων ἐπικοινωνιῶν, μεταφραστικῶν συνεργασιῶν καί διορθωτικῶν, κατά περίστασι προσπαθειῶν, προκειμένου ἡ συγκεκριμένη ἀπαιτητική εὐθύνη, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀπροσποίητη αὔρα αὐθεντικοῦ Χριστιανισμοῦ πού ἀπέπνεε ὁ κάθε βηματισμός τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, νά συμβάλουν εἰς τήν ἐπιτυχία τῆς Ἱερᾶς Πορείας ἀγάπης, εἰρήνης καί ἐνότητος... τό πολύμοχθον τοῦ ἔργου τοῦ Ἁγίου Φιλαδελφείας... ἀπορρέει ἐν πολλοῖς καί ἀπό τήν εὐεργετική ἐπίδραση πού δέχθηκαν οἱ ψυχές ὄλων μας ἀπό τήν μοναδική γιά τό Πατριαρχικό ἀξίωμα ταπεινώσι καί τήν ἀκένωτη καλοσύνη τῆς ψυχῆς τοῦ προαπελθόντος Πατριάρχου. Ἄρα, πέραν τῆς ἰκανότητος, τῆς ἐργατικότητος καί τῆς ὑπηρεσιακῆς ὑποχρεώσεως, ὁμιλοῦμε γιά ταπεινή προσφορά υἱικῆς ἀγάπης εἰς μνήμην ἐνός Πατριάρχου, γιά τόν ὁποῖον ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπῆρξε ποτέ μία συνήθης βολική ἐξαγγελία, ἀλλ' ἦταν πάντοτε μία ἐσωτερική θυσία εὐάρεστη στόν Θεό...».*



Ἀναφερόμενος, εἰδικῶς, στό πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, ὁ Σεβ. Σεβαστείας ἐπεσήμανε ὅτι «*Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ὑπῆρξε μία σπανία περίπτωση φορέως μεγίστου Ἐκκλ/κοῦ ἀξιώματος, πού ποτέ δέν ἐπέτρεψε εἰς αὐτό νά ἐπηρεάσει τόν ἀπερήφανο, φιλόφθονο καί ἄκακο χαρακτήρα του καί τήν διά βίου ταπεινή ψυχή του. Νά ἐπαναλάβω δέ μέ ἐσωτερική ὁδύνη, ὅτι ἐνῶ χρόνια στή ζωή μας τίς Χριστιανικές ἀρετές τίς ἀκοῦμε πληθωρικά νά κηρύττονται καί νά συνιστῶνται, σχεδόν ποτέ δέν τίς βλέπουμε νά βιώνονται καί νά ἐφαρμόζονται ἀπό τοὺς ἀνθρώπους καί περισσότερο ἀπό τοὺς φορεῖς τῆς ὁποίας παροδικῆς ἰσχύος. Μέ δύο λόγια, αὐτή ἦταν ἡ ἰδιαιρότης τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου. Ἡ ἐφαρμογή τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν. Καί ὅμως, τό αὐτονόητον γιά τό ἱερό ἀξίωμα...».*

## Προηγούμενος Ι.Μ. Ἰβήρων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΟΝΤΙΚΑΚΗΣ

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, Ἀρχιμ. **Βασίλειος Γοντικακῆς**, μέ θέμα: «*Πατριάρχης Δημήτριος: ἡ Χάρις τῆς Ταπεινώσεως*». Ὁ π. Βασίλειος μετέφερε τίς ἐμπειρίες του ἀπό τήν ἱστορική ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου στό Ἅγιον Ὄρος τό 1990, ἐνῶ ἐπεσήμανε ὅτι ὁ ἀειμνήστος Οἰκουμενικός Πατριάρχης «*μᾶς ἔδειξε τήν χάρι τῆς ἐνότητος μέσα στήν ἱστορία, τήν ἀποστολή τοῦ κόσμου νά γίνει Ἐκκλησία... Αὐτό πού προσέφερε ὁ Δημήτριος ἦταν ἡ φύσις τῆς Χάριτος τῆς αἰωνιότητος διά τῆς ταπεινώσεως... Δέν ἦταν διαπρεπῆς Θεολόγος, ἀλλά εἶχε τήν Χάρι πού ξεπερνᾷ τήν ἱστορία...».*



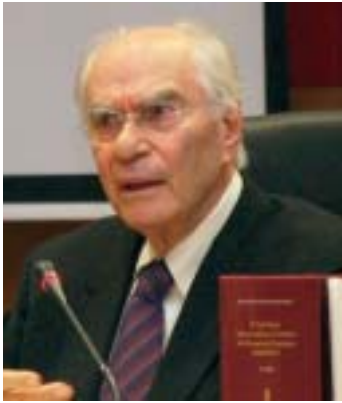
Συνέχεια στί σελ. 8

# Έκδηλώσεις μνήμης του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου στο Βόλο

Συνέχεια από τη σελ. 7.

## Καθηγητής ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΝΑΡΑΣ

Ακολούθησε η εισήγηση του Όμοiotμου Καθηγητού Φιλοσοφίας του Παντείου Πανεπιστημίου **κ. Χρήστου Γιανναρά**, με θέμα: «Πατριάρχης Δημήτριος: ο «τρόπος» της Έκκλ/κῆς ἡγεσίας». Ο κ. Γιανναράς σημείωσε ότι «Ἡ Έκκλῆσία μᾶς καλεῖ σέ ἕναν τρόπο, σέ μία



μετοχή, ὄχι ὅπως μία ἰδεολογία νά συμμορφωθοῦμε μέ κάποιες πεποιθήσεις καί ἕναν κανόνα συμπεριφορᾶς, ἀλλά, μέσα ἀπό κάποιες πρακτικές ἐκφάνσεις, νά δηλώνουμε τήν ἐλεύθερη συγκατάθεσή μας γιά τήν μετοχή μας στόν τρόπο. Σκέπτομαι τί ἦταν αὐτό πού κράτησε τόν Ἑλληνισμό στήν Ἑλληνικότητα του ἐπί τετρακόσια χρόνια τουρκικοῦ ζυγοῦ. Νομίζω ὅτι ἦταν τό αὐτονόητο τοῦ τρόπου, δηλ. σέ κάθε σπῆτι ἄναβε καντήλι, ζυμωνόταν πρόσφορο, γινόταν

ἁγιασμός, τό κέντρο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἦταν ἡ Λατρεία... Σήμερα, ἂν πιστεύω, τό εἰσπράττω ἀτομικά. Ἐκείνους τούς αἰῶνες ἦταν τό αὐτονόητο καί αὐτό εἶναι τό μυστικό τῆς συμμετοχῆς στή ζωή τῆς Έκκλῆσιος. Γιατί εἶναι τρόπος ἡ Έκκλῆσία, εἶναι τρόπος ἡ σωτηρία, πού σημαίνει τήν πληρότητα τῶν ὑπαρκτικῶν μου δυνατοτήτων, νά ὑπάρχω ὄχι γιατί εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ὑπάρχω, ἀλλά ἐπειδή θέλω νά ὑπάρχω ἐλεύθερα καί θέλω νά ὑπάρχω ἐπειδή ἀγαπῶ... Σωτηρία δέ σημαίνει ὅτι, μέ τίς προσωπικές μου ἀξιολογήσεις, μέ τίς ἀρετές μου, κατορθώνω νά σωθῶ, ἀλλά εἶναι καρπός τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία καλοῦμαι ἐλεύθερα νά ἀποδεχθῶ...

... Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτά μπορῶ νά πῶ ὅτι ὁ Πατριάρχης Δημήτριος, στά δικά μου μάτια, ἦταν ἕνας, κατά κόσμον, ἀποτυχημένος ἡγέτης. Σήμερα πετυχημένος ἡγέτης εἶναι ὁ ἀποτελεσματικός, ἐκεῖνος πού κάνει ἔργα, ἔχει ἀποφασιστικότητα... μέσα σ' αὐτή τή νοοτροπία καί

ἡ ἡγεσία τῆς Έκκλῆσιος, πολλές φορές, λειτουργεῖ ὡς ἡγεσία ἀποτελεσματικότητας, ὡς δημιουργία χειροπιαστοῦ ἔργου... Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος προσέφερε ἕνα χαμόγελο, μία εὐλογία, τόν τρόπο τῆς Έκκλ/κῆς διοικήσεως, πού σημαίνει ὅτι ὅλα τά παραδίδουμε καί τά περιμένουμε ἀπ' Αὐτόν πού μᾶς ἀγαπᾶ καί μᾶς προσλαμβάνει μέ τόν τρόπο τῆς Έκκλῆσιος...».

## Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας ΜΕΛΙΤΩΝ

Ακολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας. Ὁ **κ. Μελίτων** μετέφερε τίς ἀναμνήσεις του ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου στόν Βόλο, τό 1990 καί τίς θερμές ἐκδηλώσεις κλήρου καί λαοῦ πρὸς τό πρόσωπό του. Ἄνεφερε ὅτι «ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ἀνέδειξε τό μεγαλεῖον τῆς ταπεινώσεως... Ὅσοι γεννηθήκαμε, ἀνατραφήκαμε καί ἀναπτυχθήκαμε ἐκκλ/κά στήν Πόλη καί τά περίχωρά της, γνωρίσαμε τόν Μακαριστό Πατριάρχη Δημήτριο... καί ὁμολογοῦμε ὅτι ἔμεινε μέχρι τέλους ταπεινός, ἀπλός, εὐαίσθητος, τρυφερός, αὐθεντικός, ἐκκλ/κός. Δέν τόν ἀλλοίωσε, ἔστω καί κατ' ἐλάχιστον, ἡ αἴγλη τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, οὐδέποτε ἐκαυχήθη καί ὑπερήρη. Ἡ Πατριαρχική ἀξία τοῦ ἐνέπνευσε καί τοῦ μετέδωσε τήν Θεολογίαν τοῦ Σταυροῦ. Οὐδέποτε τόν συνεπῆρε ἡ τιμή τοῦ Πρώτου στόν Ὁρθόδοξο κόσμον... Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ἦταν ὁ «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» Πατριάρχης. Ἦταν ἡ Μορφή πού ἀπεδείκνυε ὅτι δέν ἀνυψώνουν τόν Κληρικό οἰουδήποτε βαθμοῦ, τά οἰασδήποτε μορφῆς καί ἀξίας ἐπιθέματα, ἀλλά ἡ ἐσωτερική δύναμις τῆς ἰδίας, τῆς προσωπικῆς ὑποστάσεως... ἡ ἱστορία δέν ἐγγράφει εἰς τās δέλτους της ἐκείνους πού ἐπιμελῶς αὐτοπροβάλλονται, ἀλλά κυρίως τούς ταπεινούς, οἱ ὁποῖοι ἀληθινά διακόνησαν καί ἐπραγματοποίησαν μεγάλο ἔργο μέ ἀφανῆ τρόπο...».

Στή συνέχεια κατέγραψε τά βασικά χαρακτηριστικά τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου: «Τήν Ἀρχοντική Ἀγάπη, χωρίς νά ἐπιδιώκει ἐξουσίας καί τιμᾶς..., χωρίς νά ὑπολογίζει τίς περιφρονήσεις τῶν δοκσισιόφων του κόσμου... Τήν Σιωπῶσα παραίνεση... Διέθετε τήν εὐλαλον σιωπήν, ὡς φυσικόν καί ἐπίκτητον χάρισμα καί ἀντιστέκετο εἰς τόν ἀνούσιον πληθωρικό λόγον... Τήν Χαρμολύπην τῆς κατανύξεως... τά μάτια τοῦ Πατριάρχου ἦταν γλυκά, ἀλλά πο-





νεμένα μάτια, πού εΐλκυαν τούς ανθρώπους καί τούς αλλοίωσαν πνευματικά, τούς ἀφόπλιζαν...».

Κατακλείοντας, ὁ κ. Μελίτων τόνισε: «Εἰς τήν ἐποχή μας, κατά τήν ὁποία περισσεύει ἀνάμεσά μας ἡ ἔπαρσις καί ἡ κουφότης, ἡ ἀλαζονεία καί ἡ κενότης, ἡ προσωπικότης τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου ἀποτελεῖ ἐγγύσιον καί ὑπόδειγμα διά τό μέλλον, εἰς τόν ὀρίζοντα τοῦ ὁποίου φαίνονται μαῦρα καί ἀπειλητικά νέφη. Μέ τήν προσωπικότητά του δηλώνεται ἐμφανεστάτα ὅτι ἡ ἱστορία ἀνήκει εἰς τούς δυνατούς ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ, εἰς αὐτούς οἱ ὁποῖοι δέν ἐπιδιώκουν νά τούς ἐγγράψει ἡ ἱστορία εἰς τάς δέλτους της, ἀλλά πού γράφονται μέ ἀνεξίτηλα γράμματα εἰς τήν αἰώνιαν μνήμην τοῦ Θεοῦ καί εἰς τήν μνήμην τοῦ λαοῦ...».

Στό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας **κ. Ἰγνάπιος** ἀπένευσε τόν Ἄργυρο Σταυρό, μετά Διπλώματος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, στόν **κ. Ἀλέξανδρο Μπακατοῦλο**, χορηγῶ τοῦ τρίτου ἔργου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας **κ. Μελίτωνος**.



## Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου

Τήν Κυριακή 8/12, στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, τελέστηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σεβαστείας **κ. Δημητρίου**, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας **κ. Μελίτων**, Μιλήτου **κ. Ἀ-**



**πόστολος**, Ρεθύμνης **κ. Εὐγένιος**, Κισσάμου **κ. Ἀμφιλόχιος**, Ἀρκαλοχωρίου **κ. Ἀνδρέας**, Δημητριάδος **κ. Ἰγνάπιος**, Σιδηροκάστρου **κ. Μακάριος**, Λαγκαδά **κ. Ἰωάννης** καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερωῶν **κ. Δημήτριος**. Συμπροσευχόμενοι ἦσαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Σαμαρᾶς καί ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. **Βασίλειος Γουγκάκης**.

Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος, παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τήν Εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς, παρατήρησε ὅτι «ζοῦμε καί σήμερα τίς ὀλέθριες συνέπειες τῆς ὑποκρισίας, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φαρισαϊκῆς συναγωγῆς, πού ἐνοχλήθηκε - ἐκ φθόνου - ἀπό τήν θεραπεία μίας χρονίας ἀσθενοῦς ἀπό τόν Χριστό, κατά τήν τότε ἀργία τοῦ Σαββάτου! Τό εἰδεχθές αὐτό φαινόμενο συνεχίζει, διά μέσου τῶν αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, νά διαβρώνει τήν ζωή καί νά ὑποδαυλίζει τήν ἀνισόπτια. Ὡς πρός τούς συνειδητούς Χριστιανούς, ἡ διαστροφική αὐτή ἔξις τῆς ὑποκρισίας ἐπηρεάζει ἀρνητικά τόν πνευματικό ἀγώνα τῆς ὑπομονῆς των καί τῆς προσπαθείας των νά ἀπομακρύνουν τήν καρδιά τους ἀπό τήν ἀγάπη τῶν ὁρατῶν καί νά τήν μεταφέρουν, κατά τό δυνατόν, στό ἀόρατα...»

Μεταφέροντας τήν σκέψη του στό σύγχρονα «ἐκκλ/κά» πε-

ριβάλλοντα, ὁ κ. Δημήτριος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ «τύπος τῆς συναγωγῆς» εἶναι οἱ θρησκευτικές ἐκεῖνες συμπεριφορές, οἱ ὁποῖες, παγιδευμένες μέσα στίς διάφορες ἀνευρύχωρες διατάξεις «πνευματικοῦ καθωσπρεπισμοῦ», ὑποτιμοῦν καί παραθεωροῦν τήν εὐρύτητα τῆς ἀγάπης πού θεμελίωσε ὁ Χριστός στόν κόσμον. Ἡ ἀγάπη, πού ἐθιμοτυπικά μόνον εἶναι παρούσα στόν ὑποκριτικό αὐτό τρόπο ἐπικοινωνιακῆς ζωῆς, παραμένει στό χεῖλη μόνον αὐτῶν πού τήν προφέρουν, δέν πάει πιο ἐκεῖ. Δέν μπορεῖ νά προσφερθεῖ καί νά μεταδοθεῖ, νά συγκινήσει, νά προσελκύσει... διότι ἡ ὑποκριτική ἀγάπη δέν ἔχει ψυχή, εἶναι τύπος, περιστασιακός, ἀβαθής καί ψυχρός, χωρίς διάθεση θυσίας... Κινοῦμενοι, λοιπόν, μέσα σ' αὐτά τά σημερινά ἐπώδυνα κοινωνικά πλαίσια, πῶς νά μὴν ὀμιλοῦμε γιά κρίση; Καί πῶς νά μὴ τήν χαρακτηρίζουμε πνευματική κυρίως καί μετά χρηματιστηριακή; Τά πλαίσια αὐτά καθαυτά, ἄλλωστε, παράγουν μετ' ἀκριβείας κρίσεις διαπροσωπικές, οἰκογενειακές, ἐργασιακές, κοινωνικές καί



παγκόσμιες. Τίς κρίσεις πού ζοῦμε καί πληροφορούμεθα κατ' αὐτάς...»

Τέλος, ὁ Σεβ. Σεβαστείας ἔστρεψε τόν λόγο του στή μορφή τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Δημητρίου, καταγράφοντας λόγους καρδιακούς: «Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος, ὑπῆρξε διά βίου ἄνθρωπος σπανίας καλοσύνης καί ἀνεκτικότητος. Ἀρετές πού συνεκίνησαν πολύ τά ἀδέκαστα πλήθη - πού πολλακίς τά παραβλέπουμε - καί πού τόν κατέστησαν ἀντικείμενο διεθνούς συμπαθείας καί τιμῆς. Ὁ κόσμος γιά τούς διακεκριμένους ἀνθρώπους χρησιμοποιοῖ, συνήθως, τόν χαρακτηρισμό «φωτισμένος νοῦς». Γιά τόν Πατριάρχη Δημήτριο ὁ ἄνωθεν φωτισμός κατύγασε πιο πολύ τήν ἐν τῇ πράξει Χριστιανική ψυχή του...»



# ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

## ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΒΟΛΟ Η ΚΕ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας φιλοξένησε (4-6/11) τήν 25η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα Αἵρέσεων καί Παραθρησκείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶχε θέμα «Τό πρόβλημα τῆς ἀσθενείας, αἰρετικές καί ἀποκρυφιστικές προσεγγίσεις». Τόν Ἁγιασμό τῆς ἐνάρξεως τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμος καί ἀμέσως μετά καιρетиσμοῦ ἀπύθυνε ὁ φιλοξενῶν Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ὁ κ. Ἰγνάτιος σημείωσε ὅτι ἡ πραγματοποίηση τῆς Συνδιάσκεψης στό Βόλο «ἀποτελεῖ γιά μᾶς μία ἐξαίρετη τιμή, ἀλλά καί μία βαρύτατη εὐθύνη: νά ἀναποκριθοῦμε ὡς τοπική Ἐκκλησία στήν ἐμπιστοσύνη ὄλων σας, ὥστε νά διεξαχθεῖ ἡ διοργάνωση μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία τοῦ στόχου της, πού εἶναι ἡ οἰκοδομή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας...». Στή συνέχεια ἐπισήμανε ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπό τή δράση τῶν αἵρέσεων εἶναι πανορθόδοξος: «Ἡ ἐν Χριστῷ παρουσία καί συμμετοχή στήν παρούσα διοργάνωση τῶν προσφίλων ἀδελφῶν ἐκπροσώπων τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δηλώνει ἀκριβῶς ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπό τήν δραστηριότητα τῶν ποικιλώνυμων νεοφανῶν αἵρέσεων καί τῶν διαφόρων κινήματων τῆς παραθρησκείας εἶναι κοινός γιά ὅλη τήν Ὁρθοδοξία. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ συνεργασία ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων στήν ἀντιμετώπισή τους εἶναι στίς ἡμέρες μας περισσότερο ἀναγκαῖα παρά ποτέ. Στόχος μας παραμένει πάντοτε ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότητα καί ἀγάπη, ὥστε, διά τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι Παράν «οὐ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό Αὐτοῦ Ὄνομα» (Ματθ. ιη΄, 20), ἀφενός μὲν νά ἀντιμετωπίζεται ἐπιτυχῶς ἡ εἰσβολή τῶν «προβατοσκήμων λύκων» στή μάνδρα τοῦ Χριστοῦ - καί τοῦτο πάντα χωρίς μισαλλοδοξία καί φανατισμό -, ἀφετέρου δέ νά οἰκοδομεῖται πρὸς σωτηρίαν τό λογικό Του ποίμνιο...»



## ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

Ἡμερίδα Ἀντιαιρετικοῦ περιεχομένου γιά νέους συζύγους καί γονεῖς πραγματοποιήθηκε (3/11) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Ἰωάννης Μηλιώνης, καθηγητής Πληροφορικής, μέ θέμα: «πῶς περνοῦν τά μηνύματά τους οἱ σέκτες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στό κοινωνικό καί οἰκογενειακό περιβάλλον». Ὁ κ. Μηλιώνης, ἀναφέρθηκε οὐσιαστικά στόν τρόπο εἰσορῆς



μηνυμάτων μέσῳ τῶν διαφημίσεων, τῶν βιβλίων, τοῦ Internet, τῆς τηλεόρασης κ.λπ. Στή συνέχεια, ὁ Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφης, ἐντεταλμένος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας ἐπὶ θεμάτων αἵρέσεων, μίλησε μέ θέμα: «Κίνδυνοι γιά τοὺς νέους καί τίς οἰκογένειες ἀπό τίς σέκτες καί τρόποι ἀντιμετώπισεως». Ὁ π. Ἀρσένιος

περιέγραψε τή ζωή καί τά χαρακτηριστικά τῶν σεκτῶν, ὀνοματίζοντάς τες «Ψηφίδες τῆς Νέας Ἐποχῆς». Τόν τελευταῖο λόγο εἶχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι «μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία τῆς ἐνημερώσεως γιά καταστάσεις πού ὑπάρχουν καί πού πολλές φορές δέν ξέρουμε ἀκριβῶς τί εἶναι... δέ χρειάζεται νά τρομοκρατηθοῦμε, ἀλλά νά εἴμαστε σέ ἐγρήγορη ἔτσι ὥστε νά μπορούμε νά ἀντιληφθοῦμε «πού εἶναι ἡ παγίδα». Ἐπίσης, πρότεινε ὡς λύση τῶν ἀναζητήσεων πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος τήν ἐνεργή συμμετοχή στήν ἐνορία: «Ὅση ἐνημέρωση καί νά κάνεις ἐάν δέν δώσεις μία λύση στόν νέο, στήν οἰκογένεια, αὐτός θά πάει νά βρεῖ μία ὁμάδα γιατί κάπου θέλει νά ἀνίκει. Καί γιά μένα ἡ ζωντανή ἐνορία μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἀπάντηση».

## ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Μέ λαμπρότητα ἐορτάσθηκε καί φέτος ἡ Σύναξη τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων στήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε καί κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο κατὰ τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν πανηγύριζουσα Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἁγίου Γεωργίου Νηλείας. Τόν Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν πλῆθος ἱερέων καί προσκυνητῶν, ἐνῶ παρερέθησαν οἱ τοπικοί



Ἄρχοντες καί ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς πόλεως. Πρό τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε ὄλους γιά τήν εὐλαβική παρουσία τους στήν ἀκολουθία καί ἰδιαίτερως τοὺς ἐνστόλους ἀξιωματικούς. Ἰδιαίτερη ὁμῶς ἀναφορά ἔκανε γιά τήν παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τῆς 111 Π.Μ., τονίζοντας ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐορτασμός τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν δέν εἶναι μία τυπική διαδικασία γιά τήν Ἑλληνική μας Ἀεροπορία. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στήν ἐπίσημη Δοξολογία πού τελεσθηκε στήν 111 Π.Μ. Νέας Ἀγκιάλου, παρουσία σύσσωμης τῆς Πολιτικῆς καί Στρατιωτικῆς Ἠγεσίας τῆς περιοχῆς.

## ΘΥΡΑΝΟΙΕΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ Μ.Ε.Ε.Π.

Σπίν 111 Π.Μ. βρέθηκε τήν Πέμπτη 24/10 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, προκειμένου νά τελέσει τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, τό ὁποῖο βρίσκεται στή Μοίρα Μ.Ε.Ε.Π. καί χτίστηκε μέ τήν πρωτοβουλία καί τόν κόπο τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μ.Ε.Ε.Π. Σμνηναοῦ (ΤΜΜ) Θεοδώρου Νάκα. Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε πατρικῶς καί τόνισε ὅτι: «...ἡ παρουσία ἑνός ναοῦ στή ζωή μας ἔχει νά κάνει μέ τόν ἴδιο τό Θεό, ὁ ὁποῖος ἀπό ἐμᾶς ζητάει ἀπλά πράγματα. Τήν ἀπλή πίστη πού θαυματοουργεῖ, τήν ἀπλή ἀλήθεια πού δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τίποτα, τήν ἀπλή ἀγάπη πού ξέρει νά μοιράζεται». Ἐπίσης, τόνισε τή χαρά του γιά τήν παρουσία ἀνάμεσα σέ «οἰκείους», ἀνθρώπους τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης γιά τήν πατρίδα μας, ἐνῶ ὁλοκλήρωσε τήν ὁμιλία του μεταφέροντας πρὸς τοὺς στρατευμένους τήν κοινή γνώμη, ὅτι «ὁ ἑλληνικός λαός ἐμπιστεύεται τήν Ἀεροπορία του». Σπίν τελετῆ παρευρέθησαν ὁ ἐπίτιμος Ἀρχηγός ΑΤΑ, Ἀντιπέρραρχος, Θεολόγος Συμεωνίδης, ὁ Διοικητής τῆς 111 Π.Μ. Σμνηναρχος (Ἰ) κ. Γεώργιος Φασούλας, ὁ ὑποδιοικητής Σμνηναγός (Ἰ) Κωνσταντῖνος Κελλάρης, οἱ Μοίραρχοι ὄλων τῶν Μοιρῶν τῆς Μονάδος, οἱ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, Σμνηνίτες καί τό πολιτικό προσωπικό τῆς πτέρυγας καθώς ἐπίσης καί πλῆθος κόσμου.



## ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος τίμησε τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, μέ ἐπίκεντρο τοὺς ὁμώνυμους Ἱεροὺς Ναοὺς στό Βόλο καί στόν Ἀλμυρό. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε στόν μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ. Σπίν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν ριζική ἀνανέωση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου σπίν ἐπαρχία τοῦ Ἀλμυροῦ, μέ τήν προσθήκη νέων Κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι, ὅπως τόνισε, «ζυμώνονται μέ τό λαό, γίνονται ἕνα μαζί του καί καθίστανται φορεῖς τῆς Θεῆς Χάριτος γιά ὅλους...». Σπίν συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος προχείρισε σέ Πνευματικό τόν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Χρήστο Μπουνητή, τόν ὁποῖο κά-

λεσε νά εἶναι «ἐκφραστής τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καί ὄχι δικαστής» νά μὴν κρίνει τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλά νά γίνεται λειτουργός τῆς σωτηρίας τους» νά θυμᾶται πάντα ὅτι οἱ Κανόνες ἐπιβάλλονται ὡς παιδαγωγικά μέσα καί ὄχι ὡς δικαστικές ποινές». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος

λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Βόλου. Στό κήρυγμά του ὁ κ. Ἰγνάτιος σημείωσε ὅτι «ὁ Χριστός εἶχε προειδοποιήσει τήν Ἐκκλησία γιά τοὺς διωγμούς καί τίς δοκιμασίες τῶν μελῶν Της. Ἡ Ἐκκλη-

σία μας ἔζησε καί ζεῖ μαρτυρικές στιγμές. Κυριάρχησαν ἀθεϊστικά καθεστῶτα, νομίζοντας ὅτι θά μπορούσαν νά καταλύσουν τήν Ἐκκλησία. Ὅλα κατέρρευσαν καί γράφθηκαν στίς μαύρες σελίδες τῆς ἱστορίας καί ἐκεῖ πού κυριαρχοῦσε ἡ ἀθεΐα ζωογονεῖται σήμερα ἡ πίστη, πού ἀναδεικνύει νέους μάρτυρες. Σήμερα τό ὄνομα «Χριστιανός», σέ πολλά σημεῖα τῆς γῆς, εἶναι αἰτία μαρτυρίου καί χιλιάδες Χριστιανοί βιώνουν τό μῖσος τῶν ἀνθρώπων καί ὀδηγοῦνται στό θάνατο. Σπίν πατρίδα μας, παρά τίς ἑλλείψεις μας, ὁ Θεός μᾶς εὐλόγησε... βιώνουμε τήν κρίση καί ὁ ὁ μόνος τρόπος νά τήν ἀντιμετωπίσουμε εἶναι ἡ βίωση τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μέσα σπίν Ἐκκλησία. Ἐξακολουθοῦν, ὅμως, οἱ ἀρνητές, νά ἐπαγγέλλονται τήν ἀθεΐα καί τήν ἐξουθένωση τῆς πίστεως. Ὁ Κύριος μᾶς προειδοποίησε: «εἰ ἐμεῖ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσι». Ἡ δική μας ἐνόπια τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλεγγύης εἶναι ἡ ἀπάντηση, πού μπορεῖ νά κάμψει καί νά νικήσει τίς δυνάμεις τῆς ἀρνήσεως...».



## ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΒΟΛΟΥ ΣΤΟΝ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟ

Τόν νέο Λιμενάρχη Βόλου, Ἀντιπλοίαρχο Μανώλη Κανάλη, ὑποδέχτηκε (7/11) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Ὁ κ. Κανάλης, συνοδευόμενος ἀπό τόν ἀπερχόμενο Λιμενάρχη Ἀντιπλοίαρχο κ. Κώστα Γανωπῆ, ζήτησε τήν εὐλογία καί τή στήριξη τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὥστε νά ἀνταπεξέλθει ἐπάξια στά νέα του καθήκοντα. Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τό νέο Λιμενάρχη γιά τήν ἀνάληψη τῶν νέων του καθηκόντων, ἐνῶ διαβεβαίωσε ὅτι θά βρίσκεται στό πλευρό τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος γιά τήν ἀντιμετώπιση τυχόν δυσκολιῶν. Εὐχαρίστησε δέ τόν ἀπερχόμενο Λιμενάρχη γιά τήν μέχρι πρότινος συνεργασία.



**ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ**

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ  
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 32ο • Ἀρ. Φύλλου 391-392 • Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2013

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος  
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου  
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης  
Υπεύθυνος: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη  
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος  
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος  
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903  
Internet: www.imd.gr  
E-mail: press@imd.gr

## ΤΟΠΙΚΕΣ ΙΕΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΗΛΙΕΣ

Τοπική Ίερατική Σύναξη, με τή συμμετοχή τῶν ἱερέων τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιφερειῶν Ζαγοράς καί Κισσοῦ πραγματοποιήθηκε τήν Πέμπτη 24/10 στήν Τσαγκαράδα, παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ὁ π. Ἐπιφάνιος ὁμίλησε μέ θέμα: «Ἀναζητώντας τίς ρίζες τῆς ἱερατικῆς μας κλήσεως». Ἀντίστοιχη Σύναξη, μέ τήν συμμετοχή τῶν Κληρικῶν τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιφερειῶν Μηλεῶν, Ἀργαλαστῆς καί Λαύκου, πραγματοποιήθηκε τήν Πέμπτη 28/11, στίς Μηλιές. Ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἱεροκήρυκας Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, μέ θέμα «Κανόνες Ἱερατικῆς συμπεριφορᾶς». Ἀκολούθησε ἐπικοινωνητικός διάλογος ἐπί τῆς εἰσηγήσεως καί ἐπίλυση διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων. Τόν τελευταῖο λόγο εἶχε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τήν χαρά του γιά τήν προσωπική ἐπικοινωνία πού ἀπορρέει μέσῳ τῶν τοπικῶν Συνάξεων. Τόνισε ὅτι σκοπός τους εἶναι ἡ συζήτηση καί ἡ ἐπί τόπου ἐπίλυση τῶν προβλημάτων πού μπορεῖ νά ὑπάρχουν. Δέν ἔκρυψε δέ καί τήν ἀγωνία του γιά τούς μελλοντικούς ἱερεῖς τοῦ Πηλίου, λόγω τῆς μισθοδοσίας τους καί προέτρεψε ὅλους στήν ἀναζήτηση ἔστω ἱερατικῆς κατοικίας, γιά τή χρήση ἀπό τίς μελλοντικές ἱερατικές οἰκογένειες.



15 χρόνια **ΙΓΝΑΤΙΟΣ**

## Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα!

**Π**έρασαν 15 ὀλόκληρα χρόνια ἀπό τήν 14η Νοεμβρίου 1998, ὅταν ἡ πόλη τοῦ Βόλου καί ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία ὑποδέχθηκαν ἐπισήμως τό νέο Ποιμενάρχη τῆς Δημητριάδος, τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἰγνάτιο, εἰς διαδοχήν τοῦ μεγάλου προκατόχου του κυροῦ Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος ἐπτά μῆνες πρῖν εἶχε ἀναδειχθεῖ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος.



Ἡ ἐντυπωσιακή ὑποδοχή του ἔγινε, μέ κάθε ἐπισημότητα, στήν εἴσοδο τοῦ Βόλου, ἀπό τίς Πολιτικές καί Στρατιωτικές Ἀρχές τῆς πόλης, ἀπό τόν Ἱερό Κληῖρο καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Δημητριάδος, ἐνῶ ἡ τελετή τῆς Ἐνθρονίσεως πραγματοποιήθηκε στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Τόν νέο Ποιμενάρχη μας τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καί δεκάδες Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθώς καί ἐκπρόσωποι τῶν ἀνά τόν κόσμον Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀπό τότε καί στό ἔξῃς ὁ κ. Ἰγνάτιος συνεχίζει ἐπαξίως τό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου του, τό ὁποῖο ἀνανέωσε καί



ἐπαύξησε σέ ὅλα τά ἐπίπεδα (πνευματικό, κοινωνικό καί φιλανθρωπικό), κατέστησε τήν Τοπική μας Ἐκκλησία σημεῖο συνάντησης, ἐνόπτης καί διαλόγου, ἀλλά καί ἰκανή νά ἀνταποκριθεῖ, μέ σύνεση καί ὑπευθυνότητα, στίς αὐξημένες ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας, σέ καιρούς κρίσης καί γενικότερης δοκιμασίας.

Ὁ Ἱερός Κληῖρος καί ὁ εὐσεβής λαός τῆς Δημητριάδος εὐχόμεσθε ὀλοθύμως τό **ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΔΕΣΠΟΤΑ!**



## ΚΟΥΡΑ ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Σέ κλίμα βαθειάς συγκίνησης πραγματοποιήθηκε (28/10) στην Ίερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου ή Κουρά της Μεγαλοσχήμου Μοναχής Θεοπίστης, από τον Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ίγνατίο. Στην Ακολουθία παρέστησαν πλήθος Κληρικών, αντιπροσωπεΐες άλλων Ίερων Μονών, Αγιορείτες Πατέρες από την Νέα Σκήτη της

Αθωνικής Πολιτείας και μέγα πλήθος εύλαβων προσκυνητών. Στην όμιλία του ό Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην εκπλήρωση του όνειρού μιάς ζωής για την Μοναχική Θεοπίστη, ή περίπτωση της οποίας είναι ιδιόζουσα.

Πρόκειται για μπτέ-

ρα πέντε παιδιών, τά τέσσερα εκ των οποίων συνέστησαν πετυχημένες οικογένειες, ενώ τό τελευταίο είναι έξ ολοκλήρου αφιερωμένο στον Θεό και στην Ίκκλησία ως Ίερομόναχος, πλέον, στή Νέα Σκήτη του Αγίου Όρους. Όπως σημείωσε ό κ. Ίγνατίος «σήμερα ζούμε μία εμπειρία Παραδείσου, πού βιώνει μία οικογένεια, όταν ζει Χριστιανικά και Όρθόδοξα. Είναι ό Παράδεισος πού ζει μία Μοναστική αδελφότητα, όταν λειτουργεί αυθεντικά, μέσα στην ύπακοή, στην παρθενία και καθαρότητα, μέσα στην άκημοσύνη και στην αγιότητα... Τούτη ή δύσκολη εποχή, ή μαρτυρία Χριστιανικών οικογενειών είναι ή πίο καθοριστική άπάντηση για τό τί μπορούμε νά κάνουμε, για τό τί πρέπει νά κάνουμε...».



## ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Τήν μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, του Όσίου Ίωάννου του Δαμασκηνού και του Αγίου Ίερομάρτυρος Σεραφείμ Φαναρίου πανηγύρισε μεγαλοπρεπώς ό όμώνυμος Ίερός Ναός της Νέας Ίωνίας, προεξάρχοντας του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, μέ τί συμμετοχή πλήθους Κληρικών και πιστών της Τοπικής μας Ίκκλησίας. Στο κήρυγμά του, κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό, ό κ. Ίγνατίος σημείωσε

ότι ή έορτή είναι ένας σημαντικός σταθμός στην πορεία μας προς τά Χριστούγεννα, «καθώς προβάλλονται τρεις μορφές, μία γυναίκα, ένας Όσιος Μοναχός και ένας Ίπίσκοπος, πού γίνονται οί δικοί μας

όδηγοί για τό τί σημαίνει νά είσαι μέλος της Ίκκλησίας, νά μετέχεις στα Μυστήρια της Ίκκλησίας, νά ακολουθείς τό δρόμο της αγάπης, τον ευαγγελικό δρόμο της πίστεως και της κοινωνίας μέ τό Χριστό. Νά γιατί έχουμε ανάγκη τούτη ή στάση για νά δούμε αυτές τίς τρεις μορφές και νά πάρουμε ό καθένας ό,τι έχουμε πίο πολύ ανάγκη, νά πάρουμε την έσωτερική τους χαρά, την αλήθεια και την πληρότητα, πού τους καθιστούσε ευτυχείς, αν και οί συνθήκες της ζωής τους ήταν τόσο δύσκολες και άρνητικές...».

Ανήμερα της έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ίερουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ό Ίεροκήρυκας Άρχιμ. Ίπιφάνιος Δημητρίου.



## ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΠΑΛΑΙΟΙ ΙΕΡΟΣΑΛΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΛΜΥΡΟΥ

Ό Σύνδεσμος Ίεροσαλτών Βόλου «Όσιος Ίωάννης ό Κουκουζέλης», σε συνεργασία μέ τον Δήμο Αλμυρού, τίμησε δύο παλαιούς Ίεροσαλτες της έπαρχίας του Αλμυρού, σε ειδική εκδήλωση πού έλαβε χώρα στον Ί.Ν. Αγ. Δημητρίου Αλμυρού (10/11). Τήν εκδήλωση ευλόγησε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνατίος και χαιρέτησαν

ό Δήμαρχος Αλμυρού κ. Ευάγγελος Χατζηκυριάκος και ό Πρόεδρος του Συνδέσμου Ίεροσαλτών Βόλου κ. Ευστάθιος Γραμμένος.

Στή συνέχεια ή χορωδία του Συνδέσμου, υπό την χορηγία του κ. Δημητρίου Χατζηγεωργίου, Πρωτοψάλτου του Ί.Ν.

Αγ. Κωνσταντίνου και Έλένης Βόλου απέδωσε εκκλησιαστικούς ύμνους. Ακολούθησε ή άπονομή των τιμητικών πλακετών από τον Σεβασμιώτατο στον κ. Χρήστο Νιφόρο, επί 54 έτη ιεροψάλτη του Ί.Ν. Αγίου Γεωργίου Μικροθηβών και στον κ. Ήλία Κουτσαυτίκη, επί 50 έτη ιεροψάλτη του Ί.Ν. Αγίων Θεοδώρων, του όμωνύμου χωριού, της Άρχιερατικής Περιφέρειας Αλμυρού. Ό Μητροπολίτης μας, κλείνοντας την εκδήλωση, τόνισε χαρακτηριστικά: «...Μέσα στην Ίκκλησία μας κρατάμε ζωντανή μία μακραίωνα παράδοση, πού δέν είναι μόνο παράδοση της Όρθοδοξίας μας, αλλά έχει τίς ρίζες της άκόμη και στην άρχαιότητα. Μία παράδοση και μία μουσική πού συνεχίζει νά υπάρχει και μεταλαμπαδεύεται από στόμα σε στόμα, από δάσκαλο σε μαθητή και σήμερα φτάνουμε στο σημείο νά αναγνωρίζεται διεθνώς και νά άποτελεί μία ξεχωριστή έπιστήμη. Έκφραστες λοιπόν αυτού του μεγαλείου και αυτού του πλούτου είναι οί ιεροψάλτες μας τούς όποιους τιμάμε σε αυτή την εκδήλωση...».



## ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΩΝ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΒΟΛΟΥ

Στον Ίερό Ναό των Νεοφανών Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Βόλου λειτουργήσε την Κυριακή 17/11 ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνατίος. Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας, ό Σεβασμιώτατος μαζί μέ

τόν κ. Νικόλαο Δεληγιώργη, έγκαινίασαν τό Δεληγεώργειο Πνευματικό Κέντρο του Ίεροϋ Ναού, στην ύλοποίηση του οποίου συνέβαλε οικονομικά τό Ίδρυμα Δεληγιώργη. Τόσο ό Σεβασμιώτατος,

όσο και ό κ. Δεληγιώργης, άπευθυνόμενοι προς τούς παρευρισκομένους, σημείωσαν ή μεγάλη τους χαρά για την παράδοση του Πνευματικού Κέντρου στους κατοίκους της περιοχής.



## Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΡΑΦΑΗΛ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ παρέμεινε ἀπό 10-17/11 ἡ Τιμία καί Θαυματουργός Κάρα τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ραφαήλ. Τό Ἱερό Λείψανο, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, μετέφερε ὁ Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Καραμούζης, Πρωτοσύγκελλος τῆς ἰδίας Μητροπόλεως. Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχή ἔγινε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν πιστό λαό στά προύλαια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἀκολούθησε δέσπη. Καθόλη τή διάρκεια τῆς παραμονῆς τῆς Τιμίας Κάρας στόν Ναό τῆς Ἀναλήψεως τελοῦνταν εἰδικές Ἱερές Ἀκολουθίες, ἐνῶ μέγα πλῆθος πιστῶν συνέρρευσε γιά νά δεχθεῖ τήν χάρη καί τήν εὐλογία ἐνός ἀπό τούς πλέον θαυματουργούς καί λαοφιλεῖς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας.



## Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Μέ τήν δέουσα ἱεροπρέπεια ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία ἐόρτασε τήν μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου, μέ ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ τόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Βόλου. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζάμπιας & Μαλάου κ.

Ἰωακείμ, τόν ὁποῖο πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐντυπωσιακή ἦταν ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκνός Κιαμέτης. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους λαοῦ τοῦ



Θεοῦ. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν πληθωρική συμμετοχή Κλήρου καί λαοῦ στήν πανήγυρη, ἐνῶ ἐπαίνεσε τόν Προϊστάμενο καί τά στελέχη τοῦ Ναοῦ γιά τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στήν ἐνορία, σέ πνευματικό καί κοινωνικό ἐπίπεδο. Κάλεσε τόν πιστό λαό νά συνεχίσει νά στελεχώνει καί νά στηρίζει αὐτό τό ἔργο καί νά προσεύχεται γιά τούς κληρικούς μας «τό ἔργο καί ἡ προσφορά τῶν ὁποίων, στήν κρίσιμη ἐποχή μας, εἶναι πολύτιμη γιά τόν λαό καί τήν πατρίδα μας».

## ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ

Μεγίστη τιμή καί εὐλογία ἀποτέλεσε ἡ ἔλευση τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Βησσαριώνας, Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου (29/11), προερχόμενη ἀπό τήν Ἱερά Μονή Δουσίου Τρικάλων, πρὸς ἁγιασμό τοῦ Κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Τήν Τιμία Κάρα, πού μετέφερε ὁ Ἀρχιμ. Βησσαρίων, ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίου, ὑποδέχθηκε στήν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίος, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ. Μετά τήν Δέσπη, τελέστηκε Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, στό τέλος τοῦ ὁποίου ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου εὐχαρίστησε, ἐκ μέρους τῆς ἐνορίας τήν Ἱερά Μονή



Δουσίου γιά τήν ἔλευση τῆς Τιμίας Κάρας. Ὁ π. Βησσαρίων ἀναφέρθηκε στόν βίο καί στά θαυμαστά ἔργα τοῦ Ἁγίου Βησσαριώνας, κυρίως δέ στίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις τῆς Ἁγίας Κάρας του σέ πολλά μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνατίος εὐχαρίστησε γιά τήν εὐλογία τῆς Τιμίας Κάρας καί τόνισε ὅτι «στήν ἐποχή μας ὁ Ἅγιος γίνεται παράδειγμα πρὸς ὅλους μας, τόσο μέ τήν θαυματουργική του χάρη, ὅσο καί μέ τή δράση του ὡς Ἐπίσκοπος, ἡ ὁποία δέν περιορίστηκε μόνο στόν πνευματικό τομέα, ἀλλά ἀγκάλιασε συνολικά τίς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου του».

## ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

«Εἶμαι πολύ ἐνθουσιασμένος μέ τίς ἀθλητικές δραστηριότητες τοῦ Μητροπολίτη κ. Ἰγνατίου». Μέ αὐτά τά λόγια, ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Π.Ο. κ. Γ. Σαρρῆς παρέδωσε τιμητική πλακέτα στόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Θεσσαλίας, γιά τήν προσφορά του στό ποδόσφαιρο τῆς Μαγνησίας. Ἡ τιμητική αὐτή διάκριση ἀπονεμήθηκε κατά τήν ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πολυθεματικοῦ Σεμιναρίου πού συνδιοργάνωσε ἡ Ε.Π.Σ.Θ. μέ τήν Περιφέρεια Θεσσαλίας, τήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καί τόν Σύνδεσμο Προπονητῶν Μαγνησίας, σέ κεντρικό ξενοδοχεῖο τοῦ Βόλου (25/10). Στό σύντομο χαιρετισμό του, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν ἱστορική πορεία τοῦ Α.Σ. Δημητριάς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τονίζοντας τήν ἰδιαίτερότητα τῶν ἀθλητῶν πού τή στελεχώνουν, καθώς ἐπίσης καί τά πολύ σημαντικά βήματα πού ἔχει ἐπιτύχει ὁ Σύλλογος τόσο σέ ἀθλητικό, ὅσο καί πρωτίστως σέ κοινωνικό ἐπίπεδο, κερδίζοντας τόν ἐνθουσιασμό τῶν παρευρισκομένων.



## ΝΕΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐνας νέος ἔγγαμος Διάκονος προσετέθη στήν χορεία τῶν Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιά τόν π. Στέφανο Κολυνδρίνη, ἡ χειροτονία τοῦ ὁποίου τελέστηκε τήν Κυριακή 1/12, σέ κλίμα συγκίνησης, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀθανασίου Ἄνω Λεωνίων, ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, παρουσία πλήθους Κληρικῶν καί λαϊκῶν. Στήν ὁμιλία του πρὸς τόν νέο Διάκονο ὁ κ. Ἰγνατίος ἀνέφερε ὅτι «δέν εἶναι εὐκόλο νά γίνει κατανοητό τό θαῦμα πού συντελεῖται σήμερα. Πρόκειται γιά μία νέα Πεντηκοστή καί τήν Πεντηκοστή τήν ζοῦνε ὅσοι μποροῦν νά ἔχουν θερμή καρδιά, γιά νά δοῦν τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐκεῖνοι πού ἔχουν καθαρὴ καρδιά, γιά νά νιώσουν τί σημαίνει ὁ Χριστός στή ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅσοι ἔχουν τήν ἐντιμότητα νά δεχθοῦν τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ...» Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε, ἐπίσης, ὅτι «στά μάτια κάποιων ἀνθρώπων ἡ Ἱερωσύνη συνιστᾷ ὑποδούλωση, ἐνῶ πρόκειται γιά τήν ἐλεύθερη καί ἱερή καί ἁγία ἀπόφαση τῆς ἐντάξεως στόν Ἱερό Κλῆρο πού ἔχει τήν εὐθύνη τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ λαοῦ καί τῆς καθοδήγησής του εἰς ὁδόν σωτηρίας...». Ὁ νέος Διάκονος θά τοποθετηθεῖ στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ. Ἰγνατίος τέλεσε τόν Ἁγιασμό τῆς θεμελίωσης τοῦ Πν. Κέντρου τῆς ἐνορίας Ἁγίου Ἀθανασίου Ἄνω Λεωνίων.



## ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Πολιούχου καὶ Προστάτου τοῦ Βόλου, ἐόρτασε μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος. Πλήθη πιστῶν συνέρρευσαν στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς πόλης, τόσο στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, ὅσο καὶ στὴν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, τῶν ὁποίων προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Βελεστίνου κ. Δαμασκηνό καὶ Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ἐνῶ συμπροσευχόμενος παρέστη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Σαμαρᾶς. Παρουῖσα ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἡγεσία τῆς Μαγνησίας. Τὸν Θεῖο Λόγο, στὸν Μέγα Ἑσπερινό, κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, σημείωσε ὅτι ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου «συνδέει τὸν Βόλον μὲ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ὁποίαν διακονοῦμε οἱ ἐκεῖ τεταγμένοι μὲ ὅλη τὴν δύναμή μας εἰς τὸ Φανάριον. Προστάτης τῶν Μύρων τῆς Λυκίας, Προστάτης τοῦ ὠραίου Βόλου, Προστάτης τῆς Οἰκουμένης ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Εἰς τὰς λεγομένας «χαμένες πατρίδας», εἰς τοὺς ἀλησμονήτους χώρους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, ἀγωνιζόμεθα κατὰ τοὺς ἐσχάτους αὐτοὺς καιροὺς, ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι ἐκεῖ, νὰ κρατήσουμε ἀναμμένη νύκτα καὶ ἡμέρα τὴν φλόγα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τοῦ Γένους μας, ἔστω κι ἂν ἀριθμητικῶς εἴμεθα ὀλίγοι. Δὲν ἀπελπίζομεθα, διότι ἔχομε τὴν ἐλπίδα μας εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὸν Ὅποιον δὲν ὑπάρχουν «χαμένες πατρίδες», ἀφοῦ ἡ μοναδικὴ ἀσφαλὴς καὶ μόνιμος πατρίδα μας εἶναι ἡ οὐράνια πατρίδα...». Ὁ Σεβ. Φιλαδελφείας κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο καὶ στὴν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στρέφοντας τὴν προσοχή τὴν γῆ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅπου ἔδρασε ὁ Ἅγιος Νικόλαος: «Εἰς ἐκεῖνα τὰ αἵματοπότιστα κῶματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ πρόγονοί μας παρήγαγαν ἓνα υπέροχον Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμόν, ἓνα πολιτισμόν Χριστοκεντρικόν. Εἰς τὸ κέντρον τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνίας καὶ τῶν πόθων του, εὐρίσκετο ὁ Χριστός. Ὅποιαν πέτρα τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ἰωνίας, τοῦ Πόντου, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Αἰολικῆς γῆς, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν γενεῖ καὶ νὰ σπᾶσει κανεὶς... θὰ δεῖ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτόμενον τὸν Κύριον, τὸν Ὅποιον οἱ πρόπατόρες μας ἀνεζήτησαν. Θὰ ἴδῃ τὰ ἀόρατα, τοῖς ποιήμασι καθορώμενα...». Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου στοὺς δρόμους τῆς πόλης, μὲ κατεύθυνση τὴν παραλία, ὅπου τελέσθηκε ἀρτοκλασία. Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν ὑψηλὴ τιμὴ τῆς συμμετοχῆς τῆς Πανηγυρῆ τοῦ Βόλου καὶ ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ἐκεῖνος πού γαλινεύει τὴς θάλασσες γιὰ τοὺς ναυτικούς μας, ἀλλὰ, ταυτόχρονα, γαλινεύει καὶ τὴς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, πού τὸν ἀναζητοῦν στὴν τρικυμιώδη ζωὴ τους...». Παρατήρησε, ἐπίσης, ὅτι, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Νικολάου, «στὴν πόλη τοῦ Βόλου ἡ ἀγάπη ἔχει γίνει πράξη, οἱ κάτοικοί τῆς στέκονται ἀλληλεγγύη καὶ δὲν ἐγκαταλείπουν κανένα. Ἐχομε ἐνώσει ὅλοι τὴς δυνάμεις μας, Κληρὸς καὶ λαὸς καὶ δίνουμε τὴν μαρτυρία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς κάθε κατεύθυνση, γιατί σ' αὐτὴ τὴν πόλη δὲν ὑπάρχουν ξένοι, ὅλοι εἶναι οἰκεῖοι...».



## 680 ΝΕΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΣΤΙΣ ΕΝΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τοὺς διορισμούς στοὺς 680 νέους Ἐκκλ/κούς Συμβούλους τῶν Ἐκκλ/κῶν Συμβουλίῶν καὶ τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἐπέδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (9/12). Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ τρεῖς εἰσηγήσεις: ἀπὸ τὸν Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη, Πρωτοσύγκελλο, περὶ διοικητικῶν θεμάτων, ἀπὸ τὸν κ. Μιχαὴλ Βασιλικό, Νομικὸ Σύμβουλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπὶ νομικῶν θεμάτων καὶ ἀπὸ τὸν κ. Ἀπόστολο Χριστοδούλου, Συνταξιούχο Λογιστή, ἐπὶ φορολογικῶν θεμάτων. Ἀκολούθως, τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὰ νέα καὶ τὰ ἀπερχόμενα μέλη τῶν Συμβουλίῶν, γιὰ τὴν πολὺτιμη, ἐθελοντικὴ τους προσφορά στὸ ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας: «Θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἀπὸ τὴν καρδιά μου. Ξέρω πὴ δυσκολία. Γνωρίζω πολὺ καλά μὲ πόσο κόπο οἱ ἱερεῖς μου ἐπέλεξαν, παρακάλεσαν, σᾶς κάλεσαν κοντά. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ σημαντικό, 170 Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπές σήμερα νὰ νομιμοποιοῦν τὰ μέλη τους, πού φθάνουν περίπου τὰ ἑπτακόσια στὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία. Ἀναρωτιέμαι, ἂν θὰ μπορούσε ὁποιοσδήποτε ἄλλος θεσμός νὰ ἔχει μία τέτοια προσφορά ἀνθρώπων. Εἶστε ὁ θησαυρὸς μας. Καὶ σὲ σᾶς προσθέτω τὴς ἐθελόντριες γυναῖκες, τὰ φιλόπρωκα ταμεῖα, σὲ ὅλο τὸ κοινωνικὸ ἔργο πού αὐτὴ πὴ στιγμή ἀναπτύσσεται καὶ ἔτσι παραμένουμε μία ζωντανὴ Ἐκκλησία. Μὲ ἄλλα λόγια ἀναλαμβάνετε μαζί μας τὴν εὐθύνη νὰ παραμείνει ἡ Ἐκκλησία μας μάνα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, νὰ φανοῦμε ἀντάξει αὐτῶν πού προηγήθηκαν γιὰ νὰ διασφαλίσουμε τῆς Ἐκκλησίας τὰ πράγματα, τὰ χρήματα, τὴν περιουσία ἀλλὰ καὶ τὴς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων...». Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένευσε στὸν κ. Εὐάγγελο Θεοδωρόπουλο, Συνταξιούχο Ἀρχιτέκτονα - Μηχανικὸ, τὴν Ἀνώτατη Τιμητικὴ Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ μετὰ Διπλώματος, γιὰ τὴν πολυχρόνια προσφορά του στὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία.



## «Νά ποθήσουμε νά ένωθούμε μ' Αὐτόν!»

**Α**γαπτοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα. Βρισκόμαστε καί πάλι μπροστά στήν ταπεινή φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Ἄκουμε τό δοξολογικό ὕμνο τῶν ἀγγέλων. Τό φῶς τοῦ ἀστέρος πλημμυρίζει τόν σκοτεινὸ οὐρανὸ καί δείχνει τόν δρόμο πρὸς τόν «τεχθέντα Βασιλέα», τὴν ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης.

Σήμερα ἡ μέρα ἀνίκει σέ ὄσους βρίσκουν τὴ δύναμη νά ἀκολουθήσουν τούς ὁδοδείκτες ἐνός λυτρωτικοῦ δρόμου καί νά ἐξέλθουν τοῦ μικρόκοσμου καί τῆς καθημερινότητάς τους. Τὴ νύχτα αὐτή, ἄγγελοι ἀφήνουν τόν οὐρανὸ καί κατεβαίνουν στή γῆ. Ταπεινοὶ βοσκοὶ ἐγκαταλείπουν τὰ κοπάδια καί τίς στάνες τους καί ἀκολουθοῦν ἓνα δρόμο πρὸς μία κρυμμένη σπηλιά. Σοφοὶ ἀναχωροῦν ἀπὸ τὰ σπουδαστήρια τῆς πολυμάθειάς τους καί ἀναζητοῦν κάτι, πού θά δώσει νόημα στή γνώση καί τὴ σοφία τους. Καί τέλος, ὁ Θεὸς καί δημιουργὸς τῶν πάντων ἐξέρχεται τῆς ὑπερβατικότητας καί τῆς παντοδυναμίας του καί συγκαταβαίνει πρὸς τό πεσμένο πλάσμα Του, δείχνοντάς του διέξοδο ἀπὸ τὴν πώση καί τὴν ἀπελπισία του.

Γύρω ἀπὸ τὴ φάτνη, ὅλοι γίνονται ἓνα. Μοιράζονται τὸν ἴδιο θαυμασμό γιὰ τό ἀνεξήγητο μυστήριο, μοιράζονται τὴν ἴδια ἐλπίδα γιὰ μία ζωὴ καλύτερη, φωτεινότερη, δικαιότερη. Στὸ περιφρονημένο ἀπὸ τούς πολυπράγμονες καί κατέχοντες τοῦ κόσμου τοῦτου σπήλαιο, συναντῶνται οὐρανὸς καί γῆ. Σπᾶνε τὰ στεγανὰ ἀνάμεσα στὰ ἐφήμερα καί τὰ αἰώνια. Μετὰ τὴν ἀποψινὴ νύχτα, τὰ ὄνειρα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ μία κοινωνία γεμάτη δικαιοσύνη, ἀλληλεγγύη, συμφιλίωση καί ἀγάπη δέν ἀποτελοῦν πλέον οὐτοπία. Ἄν τό αἰώνιο ἐνώθηκε μὲ τό φθαρτό, ἂν τό ὁρατό ἐνώθηκε μὲ τό ἀόρατο, ἂν ὁ Θεὸς ἐνώθηκε μὲ τούς ἀνθρώπους, τί μπορεῖ πλέον νά ἐμποδίσαι τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς νά ἐνωθεῖ μὲ τὸν ἀδελφὸ του, τί μπορεῖ πλέον νά ἐμποδίσαι τὰ εὐγενικὰ ὁράματα νά ἐνωθοῦν μὲ τὴν πραγματικότητα, τί μπορεῖ πλέον νά ἐμποδίσαι τὸν νοῦ νά ἐνωθεῖ μὲ τὴν καρδιά;

Παρ' ὅλ' αὐτὰ, μετὰ τὴν ἀποψινὴ νύχτα, ἡ ζωὴ δέ γίνεται εὐκολότερη. Τὸ μεγάλο θαῦμα, πού ἀποκαλύπτεται μπροστά στὰ μάτια μας, δέν ἔρχεται νά προσφέρει λύσεις μαγικές. Ἡ σκληροκαρδία τῶν κατοίκων τῆς Βηθλεέμ θά συνεχίσει νά κρατᾶ κλειστὴς τὴς πόρτες τῶν ἀνθρώπων. Ἡ μαγία τοῦ Ἡρώδη θά συνεχίσει νά γεμίζει μὲ παραλογισμό καί φρίκη τὰ δελτία τῶν εἰδήσεων. Ὁ φόβος τοῦ Ἰωσήφ, πού ὀδηγεῖ τὴν οἰκογένειά του σπὴν Αἴγυπτο, θά ἀποτυπώνεται στὰ μάτια τῶν ἀνεμοδαρμένων μεταναστῶν. Ποῦ εἶναι λοιπὸν τό θαῦμα; Τί δύναμη ἔχει; Τί μπορεῖ ν' ἀλλάξει; Ἕνας νέος δρόμος κι ἓνας καινούργιος προορισμός! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλλαγὴ, πού τὰ φεινὰ Χριστουγεννα μποροῦν νά προσφέρουν.

«Ὅταν γεμίσει ὅλη ἡ γῆ ἀπὸ τὴ γνώση τοῦ Κυρίου. Ὅταν φανεῖ Αὐτός, ζωσμένος τὴν δικαιοσύνη καί τὴν ἀλήθεια» (Ἡσαΐας 11, 5-7). Ἡ ἀποψινὴ νύχτα ἀνοίγει τὴν πρώτην χαραμίδα αὐτῆς τῆς γνώσης. Ἄνοιξαν οἱ οὐρανοὶ καί ὁ Δημιουργὸς τῶν πάντων μᾶς φανερώνει τὰ σπλάχνα τῶν οἰκιτιμῶν Του γιὰ μᾶς. Ἡ ἀγάπη Του μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν δρόμο πρὸς τὴν χαρὰ. Ἡ καθόδός του μᾶς ἀποκαλύπτει, ὅχι μόνον τὸν τρόπο τῆς ἐνέργειάς Του, ἀλλὰ καί τὴν ἴδια μας τὴν φύση. Δυστυχοῦμε, ὅχι γιατί παραβήκαμε μία, δύο ἢ τρεῖς ἐντολές, ἀλλὰ γιατί ζοῦμε παρὰ φύσιν, ζοῦμε ἀφύσικα. Ἄλλοτριωθήκαμε καί μετατρέψαμε τὴν πλάση καί τὴν κοινωνία, ἀπὸ παράδεισο μοιράσματος σὲ πεδίο ἀλληλοσπαραγμῶ. Ἄς μὴν τό ἀνεχτοῦμε ἄλλο! Κάθε τέτοια μέρα, ἡ φάτνη μᾶς καλεῖ ξανά σὲ ἀλλαγὴ βιωτῆς, ἀλλαγὴ νοοτροπίας, ἀλλαγὴ πορείας. Πρὶν ἀπὸ 20 αἰῶνες, ἓνα ἀστὴρ ὀδήγησε σ' αὐτὴν βοσκούς καί μάγους. Ἐμεῖς ὅμως, ἀκόμη καί ἀπὸ τό ἀστὴρ τῆς νύχτας ἐκείνης, ὀδηγὸ ἀσφαλέςτερο πρὸς τό λίκνο τῆς ἀγάπης ἔχουμε τὴ

δυστυχία καί τὴν ἀποτυχία, πού ἔχει κατακλύσει ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ναί, ἀδελφοί μου! Μπορεῖ ὅλα τὰ δεινὰ πού μᾶς περικλείουν, νά ἀνοίγουν γιὰ πολλοὺς ταλαιπωρημένους συνανθρώπους μας τὸν δρόμο πρὸς τὴν κατάθλιψη καί τὴν ἀπελπισία. Ὅμως ἐμεῖς, ἂν σήμερα καταφέραμε νά γευτοῦμε, ἔστω καί ἀμυδρά, τὸ μεγαλεῖο τῆς θείας κενώσεως, ἂν καταφέραμε νά ψηλαφήσουμε, ἔστω καί λίγο, τὸν ποταμὸ τῶν θείων οἰκιτιμῶν πού πλημμυρίζουν τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία, αὐτὰ τὰ δεινὰ τῆς πατρίδας μας καί ὅλου τοῦ κόσμου θά τὰ μετατρέψουμε σὲ ἀφορμὴ καί μονοπάτι ἐπιστροφῆς. Ἄλλοι τὰ ἀντικρίζουν καί συνθλίβονται ψυχικὰ καί σωματικὰ. Ἄλλοι ἀρνοῦνται νά τὰ ἀντιμετωπίσουν. Ἐμεῖς ὅμως, χωρὶς ὠραιοποιήσεις καί ὑπεκφυγές, ἄς προσπλώσουμε ἐπάνω τους τὴ ματιὰ μας καί ἄς ἀναγνωρίσουμε σ' αὐτὰ τίς ἀποτυχημένες μας ἐπιλογές. Μά οὔτε κι αὐτὸ ἀρκεῖ. Τὴν ἴδια στιγμὴ, ἄς τὰ μετατρέψουμε σὲ ἀφορμὲς μετανοίας καί πορείας πρὸς τό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Ἐλεγε ὁ Γέροντας Παῖσιος, πὼς μόνον ἓναν ἀνθρώπο ἔχουμε δικαίωμα νά μισοῦμε καί νά ἀπεχθανόμαστε: Τὸν παλιὸ μας ἑαυτό. Ἄς τὸν ἀκούσουμε καί ἄς νιώσουμε περιφρόνηση καί ἀποστροφή πρὸς κάθε τί πού ὑποβιβάζει καί δηλητηριάζει τὴ ζωὴ μας. Ἄς θελήσουμε μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ, ὡς πρόσωπα καί ὡς κοινωνία, νά ἀποκοποῦμε ἀπὸ τὰ λάθη καί τίς καταστροφικὰς ἐπιλογές μας. Ἡ ἀποστροφή μας ὅμως πρὸς αὐτὰ, ἄς μὴν μείνει μόνον σπὴν ἐκτόνωση, μὲ μάταιους θυμούς καί εὐκόλες ἐνοχοποιήσεις. Ἄς γίνουν αἰτία νά διψάσουμε τὸν Χριστό, τὴν ἀγάπη Του καί τὸ ἔλεός Του. Νά ποθήσουμε νά ἐνωθούμε μ' Αὐτόν, τὸν μόνον, πού μπορεῖ ν' ἀλλάξει τὴν λογικὴ τῆς ἐξουσίας καί τῆς ἀρπαγῆς, πού μᾶς ἔφεραν σ' αὐτὸ τό κατάντημα. Νά ζοδέψουμε τίς δυνάμεις μας σπὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δικῆς Του βασιλείας.

Προσκυνοῦμε σήμερα τὸν νεογέννητο βασιλιὰ τῆς δόξας. Γεμίζει χαρὰ καί ἀγαλλίαση ἡ ψυχὴ μας. Ὅχι ἀπὸ ἀδιαφορία γιὰ ὅσα συμβαίνουν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀπόφασή μας νά ἀκολουθήσουμε Ἐκεῖνον πού, ὅπως λέει ὁ προφήτης, «τίποτε δέν θά κρίνει ἀπὸ τὰ φαινόμενα, οὔτε θά ἀποφασίζει ἀπὸ λεγόμενα. Ἀλλὰ θά κρίνει μὲ δικαιοσύνη τούς φτωχοὺς καί θά ὑπερασπίζεται μὲ εὐθύτητα τούς ταπεινοὺς» (Ἡσ. 11, 3-4).

Πότε ἄλλοτε, ἀγαπτοί μου ἀδελφοί, εἶχαμε ποθῆσει τόσο πολὺ ἓνα τέτοιο κριτὴ, ἀπ' ὅ,τι στίς μέρες πού ζοῦμε; Πότε ἄλλοτε εἶχαμε νοσταλγήσει ἓνα τέτοιο παράδεισο, ἀπ' ὅ,τι στό ἔρεβος, πού μᾶς περιτριγυρίζει; Ἰδοὺ γιατί ψάλλει ὁ ὕμνωδός: «Τὴν Ἐδέμ, Βηθλεέμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν. Τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιτος, βλαστανούσα ἄφεισιν».

Χαρὰ ἀφέσεως λοιπὸν γενομάστε σήμερα. Ἀφέσεως λαθῶν προσωπικῶν καί συλλογικῶν. Ἄν τό θελήσουμε, ἡ νέα καμπὴ τῆς ἀνθρωπότητας, πού μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεὸς νά ζήσουμε, θά μᾶς βρεῖ ἑτοιμοὺς νά ἀγωνιστοῦμε γιὰ νά μετατρέψουμε τὸν κόσμον σὲ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Ἐκεῖ πού ὅλοι, χωρὶς διάκριση καί διαχωρισμούς, θά συγκροτοῦμε μία νέα κοινωνία, ἔχοντας κέντρο τῆς ζωῆς τὴν ταπεινοφροσύνη καί τὴν ἀγάπη.

Αὐτὴ τὴν εὐχὴ τῆς ὑπέρβασης τῶν παθῶν μας, τῆς ἀποφασιστικότητάς μας γιὰ τὴν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καί τῆς συνάντησης ὄλων μας, γύρω ἀπὸ τὴ φάτνη τῆς θείας συγκατάβασης καί τῆς θείας μακροθυμίας, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους σας. ●

Μετά πατρικῶν ἐορτίων εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,  
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ